

Colecția: LAKONIA

Coordonator: VASILE IGNA

Editor: MIRCEA PETEAN

Coperta: ANDREI PASTUHOV

EMILIA LUCA

**PUNCTUL ZERO
PRIMA DIMINEAȚĂ
A LUMII NOI**

© Editura LIMES, 2011
Str. Snagov, 3/19
400420 Cluj-Napoca
Tel./fax: 0264/544109; 0723/194022
Email: edituralimes@yahoo.com

ISBN: 973-726-605-7

EDITURA LIMES
Cluj-Napoca, 2011

SUMAR

Partea I. CĂUTĂRI.....	7
1. Primele simțiri	9
2. Înlesniri.....	18
3. Conștientizări și acțiuni	28
4. Padre	38
Partea a II-a. VIITOR POSIBIL	49
1. Mesaje din viitor.....	51
2. Tatăl-Mama Dumnezeu Creator și-a început lucrarea.....	59
3. Stații de amplificare.....	74
4. Modul de organizare începând cu anul zero	82
APENDICE.....	125
Taina vieții.....	127
Iubire eternă.....	127
Creație	128

**Partea I.
CĂUTĂRI**

1. Primele simțiri

De când mă știu am fost conștientă că, dincolo de ceea ce auzeam la liturghiile de duminică, dincolo de povestirile celor religioși, este ceva subtil și minunat, ceva care ajută oamenii să se vindece, să întinerească, să iubească. Simteam acel ceva, acea putere, când eram în natură, când aveam senzația că devin una cu tot ce mă înconjoară, că nucul sau gâza, mărul sau fluturele, căinele sau vântul, aerul sau norii sunt TOT EU. Trăiam aceste senzații și emoții în toata plenitudinea lor – mă simteam una cu Totul.

Cam de pe la vîrsta de 7 ani îmi amintesc de aceste sentimente și experiențe, care din fericire pentru mine continuă și astăzi, deși o perioada de vreo 10-15 ani mi-am renegat aceasta facultate de a simți și a vedea lucrurile, dorind să fiu „ca ceilalți oameni”. Încă de mică mereu mi se spunea cu mult reproș că nu sunt ca ceilalți copii, ca celealte fete. Apoi și după căsătorie, soțul mi-a spus clar: cine vrea cunoaștere, cine-l vrea pe Dumnezeu, nu poate să aibă familie, ci se retrage în singurătate. Eu doream să am și pe Dumnezeu și familia și știam că se poate. Am renunțat să-mi fac practicile spirituale cu știința celorlalți, pentru că eram trimisă mereu la nebuni; acea perioadă de 10-15 ani a fost foarte dificilă, dar era ceva în mine care părea gata să explodeze, așa că într-o bună zi i-am zis soțului meu:

– Nimic nu mă mai poate opri din a face ceea ce doresc cel mai mult, iar dacă ţie ţi se pare că spiritualitatea îți dăunează ţie sau familiei noastre, e problema ta. Indiferent ce vei zice, eu am să fac aşa cum cred eu de cuviință. Cred ca e incorrect să-i spun spiritualitate, când eu am renunțat o perioadă destul de îndelungată la mine însămi și la căutările mele pentru a fi pe placul celor din familia mea. Am constatat astfel că oamenilor le este frică să se descopere pe ei însăși, le este frică să descopere ceva peste puterea lor de înțelegere. Dar orice am făcut, ei tot nemulțumiți au fost, pentru că și eu am fost nemulțumită, iar aceasta se transferă ușor de la unul la altul. Cum să fii mulțumită, când renunț la o parte din tine?

Dar să revin la tinerețe, când toate aceste sentimente de plinătate și de iubire s-au intensificat în mine în jurul vîrstei de aproape 20 de ani, când m-am îndrăgostit. Îmi amintesc bine și retrăiesc acest moment. Era spre sfârșitul lunii august, într-o zi plăcută de vară, cu o liniște din câte îmi dău seama acum, care parcă prevestea ce avea să mi se întâpte, de parcă aș fi fost doar eu în Univers. Eram într-o instituție, când coborând scările de la etajul întâi la parter, s-a făcut auzită o muzică liniștită și veselă în același timp.

M-am îndreptat spre locul de unde se auzea muzica, iar prin ușa deschisă am văzut o sală cu mese și scaune la care erau așezate mai multe persoane, femei și bărbați, dar dintre toți cei care erau acolo, am observat un Tânăr cu plete până pe umeri, care deși stătea cu spatele la mine, am știut că e El, bărbatul pe care-l iubesc dintotdeauna. Deși nu i-am văzut față,

știam că-l cunosc. Am întrebat pe cineva ce se întâmplă acolo și mi s-a spus că acel Tânăr face săptămânal audiuții muzicale în acel loc. Erau vremuri în care cu greu reușeai să asculti o muzică bună și astă doar dacă prindeai radio Europa Liberă sau dacă-ți aducea cineva discuri din străinătate (încă nu apăruseră pe piață dischetele, CD-urile sau alte posibilități de înregistrare). Peste câteva zile, având treabă în acea instituție, când am bătut la ușa unui birou, o voce caldă de bărbat mi-a zis să intru. Am intrat și am rămas înmărmurită, fără să pot scoate vreun cuvânt, apoi când mi-am revenit din șoc, am salutat ca o școlărită, spunând că-l caut pe cutare...

– Eu sunt, mi-a răspuns.

– Nu se poate, poți fi doar secretarul/asistentul lui, nici într-un caz el.

Ați ghicit, era chiar acel bărbat care făcea audiuția muzicală. Nu l-am crezut și am plecat, rugându-l să mă anunțe dacă vine șeful lui, pentru că simteam că dacă mai rămân și mai vorbesc cu el, mă prăbușesc acolo în fața lui, că inima mea o să explodeze. În același timp m-a cuprins și o furie colosală, îmi venea să strig:

– Nu vezi ce se întâmplă cu mine, nu mă recunoști?

Nici chiar eu nu-mi dădeam seama de unde veneau aceste gânduri și la plecare i-am spus unde mă poate găsi, după ce-i vine șeful. Abia au trecut 10-15 minute, când cineva a bătut la mine la ușă, și cine credeți că a venit? Era chiar el, care pe un ton bland mi-a spus că eu chiar pe el îl căutam, că se legitimează dacă vreau, dar pot să-l întreb și pe cel care m-a trimis

la el, pentru că e pe hol. Am ieșit pe hol, când aud o voce:

– O, văd că v-ați întâlnit deja. Țineți-mă și pe mine la curent cu ce o să faceți. Nu mai puteam să fug, știam că nu pot să fug, că nu are sens, că aceasta e iubire din și pentru veșnicie. O perioadă ne-am văzut zilnic, am început să-i cunosc pe cei care se învârtneau în jurul lui și mi-am dat seama că aproape toate femeile erau îndrăgostite de el. Asta m-a înguruit la culme, dar în același timp le înțelegeam: cum să nu fii îndrăgostită de un asemenea bărbat? Apoi am înțeles că erau de atrase de charisma lui, de felul lui de a fi, de a se comporta și de a le înțelege. Nu e ușor să fii în pielea lui, cu atâtea femei îspitoare în jur. Eu mă îndrăgosteam pe zi ce trece tot mai tare, știam că-l iubesc dintotdeauna, mă jucam cu el, îl provocam, el accepta doar unele jocuri, nelăsându-se îspitat de nesăbuința mea. Apoi într-o zi am aflat că e căsătorit. Am incremenit. *Avea în jur de 30 de ani*, era căsătorit și nu purta verighetă. L-am mustrat foarte tare, mă simteam trădată (deși nu aveam de ce), dar el cu o sinceritate dezarmantă mi-a zis:

– Nu ti-am ascuns că sunt căsătorit, am crezut că știi, eu nu ascund asta, doar că îmi displace să port verighetă.

Nici eu nu știu cu ce drept l-am certat, pentru că ceea ce se întâmpla între noi era doar o apropiere sufletească ce nu a presupus nici un fel de angajament. Atunci am știut că își iubește soția, că mă iubește în felul lui și pe mine, că e vremea să fiu obiectivă. Îl iubeam și multă vreme m-am gândit că pot să trăiesc alături de el, bucurându-mă de toate împlinirile lui,

sufierind la suferințele lui. Când mi-am dat seama că-l iubesc atât de mult, încât aș accepta orice l-ar face bucuros și fericit, m-am speriat. Și știam că sunt în stare să trăiesc așa, să mă dedic cu toată ființa mea.

I-am simțit și prevăzut cariera, care s-a împlinit întocmai până acum, i-am simțit viața cu bucuriile și cu dezamăgirile, chiar dacă au fost perioade în care nu ne-am văzut ani de zile. Așa că am ales altceva, fără să fi spun vreodată sentimentele sau gândurile mele, ca și cum el ar fi trebuit să le știe. Am întâlnit iubirea, strălucire blândă a tuturor colorilor, raze ale tuturor Sorilor, copleșitoare, înălțătoare, Dumnezeiască. Am primit-o în inima mea. El nu a văzut-o, nu a simțit-o. Și... m-am speriat. Am fugit de cel ce-mi inspirase aceste sentimente Dumnezeiești, angelice, cerești și omenești. Am căutat omenescul, doream să fiu și să sint ca ceilalți oameni (prea mult mi s-a spus că sunt altfel).

Am experimentat apoi surogate ale acelei iubiri, înșelăciune și minciună. Cu cât mă depărtam mai tare de el, toate acestea devin mai puternice. Dar iubirea a rămas în inima mea, puternică, bună, înțeleaptă, răbdătoare. Am revenit în inimă la acea iubire, ca să mă regăsesc pe mine însămi, pentru ca să pot trăi în bucuria ființei mele. Am revenit în iubirea mea. Iubirea mea pentru el face ca iubirea mea pentru Dumnezeu și ceilalți oameni să fie mai puternică, mai măreață. Uneori e atât de profund și de copleșitor sentimentul de iubire, încât simt că mă dizolv, că mă expandez în tot universul.

După foarte mulți ani, când viața a înlesnit să ne vedem din când în când, l-am rugat:

– Ajută-mă te rog să înțeleg de unde te cunosc, ce mă leagă atât de puternic de tine. Mi-a zis:

– Bine, să vedem...

Cred că a fost suficient să-mi exprim dorința, care era foarte arzătoare, când Universul mi-a răspuns, într-un fel inedit, fascinant, cu tâlc și plin de iubire.

A trecut o perioadă în care am fost în pelerinaj la Mănăstirea Prislop, la mormântul lui Arsenie Boca, cel care și-a sfîrșit trupul atât de profund, încât și pe ger năprasnic florile de pe mormânt rămân vii. Am trăit o stare de beatitudine și de extaz de neimaginat. Am devenit conștientă dintr-o dată de toată pădurea, toți munții care înconjurau acel loc, apoi de toți munții planetei și de planeta însăși, cu care făceam un Tot de bucurie și pace. Apoi am început să percep moleculele de aer din acel loc, le vedeam într-un fel pe care nu am cuvinte să-l descriu, pur și simplu le percepeam, apoi moleculele de aer de pe toată planeta, iar în toate acele molecule de aer era Arsenie Boca; de fapt nu era Arsenie Boca, ci era Cristos, era Dumnezeu. După acel pelerinaj, vorbind cu un prieten care a fost și el acolo cu mine despre perceptiile pe care le-am avut, brusc a dispărut totul din fața mea, iar în inimă mi-a apărut un Soare imens, strălucitor și bland. Din Soarele din inima mea a pornit o rază de lumină până la începutul vremurilor (pur și simplu am știut acest lucru), iar o voce de bărbat hotărâtă și blandă mi-a zis:

– Scrie tot ce vezi. Ca într-un film cosmic, la capătul razei a apărut o poienită în care se afla o așezare cu case făcute din lemn, cu drumul dintre case făcut dintr-un material care era ceva între asfalt și marmură, de culoare albă spre gri. Vocea de bărbat, pe

măsură ce eu vedeam locurile, îmi comunica ceea ce văd: „Atunci, la începutul vremurilor, oamenii care sălăsliau pe aceste meleaguri (zona Deva-Hunedoara-Pislop-Munții Orăștiei) trăiau în deplină armonie cu Dumnezeu și cu Întreaga Creație. Totul în comportamentul lor exprima bucurie, iubire, veselie, pace și liniște, armonie, Viață. Ei pur și simplu Existau în Lumină și Iubire. Experimentau doar iubirea. Întreaga natură se supunea lor, iar dorințele lor emise din inima de lumină se materializau cu mare ușurință. Nu exista durere sau tristețe, boală sau supărare. Când își doreau fii sau fiice, din îmbrățișarea femeii cu bărbatul se emana atât de multă iubire și lumină, încât pe cer se nășteau noi Sori. Femeile purtau rochii dintr-un material ușor, natural, de culoare verde cald, degrade, cu verde închis la poale până la alb la bust și mâneci. Aveau părul lung, despletit, de culoare blond sau saten. Bărbații erau înalți, cu părul scurt sau cu plete până pe umeri, cu haine naturale, cu cămașă și pantaloni de culoare bej. Toți erau supli și perechi. Doar o femeie care părea a fi un fel de căpetenie, era singură. Cel care i-a adus pe planeta Pământ cu nava cosmică, care era perechea ei, a plecat cu nava în locul de unde au venit, iar ea îl aștepta să se întoarcă. El nu s-a mai întors...

Au trecut poate eoni de atunci, sau doar milioane de ani, dar acum s-au reîntâlnit. Iar EL nu știe...

Iată de unde îl cunoșteam, chiar de la începutul vremurilor planetare, a vieții omului pe pământ. Este magic modul în care îl percep și în care îl vad. Îl percep și îl văd iubire, bunătate, frumusețe. Orice ar

fice și ar zice, asta percep la ei, nu s-a schimbat nimic în aceste sentimente de când îl cunosc și până acum. Mi-am folosit rațiunea, logica, am socotit și am cântărit multe în privința lui, dar am trecut cu ușurință peste «defectele» lui umane, pentru că asta mi-a cerut inima. Pe urmă mi-am zis: dacă ai aceste sentimente minunate, de ce vrei tu să-ți pui mintea la treabă ca să le despice? Ai ceva de căștigat? și bine am făcut, pentru că a fost un mod în care mi-am ținut farul aprins în valurile și furtunile vieții.

Așa că tot ce am de făcut este să îi mulțumesc Cerului că mi l-a scos în cale. Are multe de dat omenirii prin profesia pe care o are, dar poate și mai mult, iar eu parcă aștept acel moment în care o să explodeze ca artificiile bunătățea, iubirea și cunoașterea din el, spre binele celorlalți oameni. Și pentru că aceste sentimente și emoții de iubire există în mine, după ce am hotărât să stau la distanță de el, m-am străduit să le împărtășesc altcuiva. Dar bărbații care au intrat în viața mea nu au înțeles această iubire sau poate că nu am știut eu să o dăruiesc și mi-au rănit inima. Pentru că atunci când îți este inima deschisă, atunci când tu dăruiești iubire, săgețile otrăvite pot intra cu ușurință să te rânească.

Poate că și eu la rândul meu am rănit pe cineva, dar dacă am făcut-o a fost fără intenție, fiind atentă la astfel de lucruri. Am ales viața lumii și asta am avut, oscilând mereu între bucurie și nefericire. M-am hotărât acum să aleg viața iubirii. A iubirii față de mine însăși, față de Creator, față de Creație. Am ales să-i dăruiesc iubire iubirii. Niciodată nu e târziu să schimbi direcția drumului, dacă aceasta nu-ți mai

convine. Eu m-am complăcut din cale-afară de mult în suferință, învinuindu-i pe cei din jurul meu care, chiar dacă s-au făcut vinovați de agresiune verbală și psihică asupra mea, au făcut-o doar cu acceptul meu. Într-un fel pe care nu îl înțeleg, am acceptat acest lucru, lăudându-mi teamă să iau decizii în favoarea mea, ca să nu-i rănesc pe ceilalți. Dar tot i-am rănit, dar cel mai tare m-am rănit pe mine.

Până la urmă, tot sunt căștigătoare în fața Vieții pentru că am trei copii minunați pentru care îi mulțumesc mereu lui Dumnezeu, pentru că sunt niște copii fascinanți, frumoși, buni și pe lângă toate acestea cu mult bun simț. Și mai am acea iubire vie, pe care, chiar dacă am luat orice direcție în viață, am păstrat-o în inimă. Dar să revin la primii oameni planetari, la aceste ființe care, după ce au pregătit planeta Pământ creând toate ecosistemele, întregul Viu al Vieții, prin expediții repetate pe planeta pământ din voia divină, au creat primele colonii sau primele așezări, în zone special alese din munții Carpați, din Apuseni, în care conectarea energetică a locului cu Cerul se manifestă în formă maximă. Ele au venit din Marele Soare Central Macrogalactic, pentru a popula și a pregăti sistemul nostru solar pentru evoluție.”

2. Înlesniri

Dulce copilărie, cu geruri năprasnice și zăpezi care-mi treceau de genunchi, cu miros de puritate și de Dumnezeu, când după câte o zi de săniuș, mă întorceam acasă udă din cap până în picioare de la atâtea rostogolirî în zăpadă, bucuria mea cea mai mare era să fie la noi șezătoare. Părinții mei și cu vecinii noștri făceau în fiecare seară șezătoare (se adunau în serile de iarnă mai multe femei sau familii la un loc), pe rând, la fiecare casă, unde femeile torceau, croșetau sau brodau manual tot felul de lucrușoare, iar bărbații jucau cărți, beau câte o țuică fiartă cu chimen îndulcită cu zahăr și fumau Mărășești sau Carpați fără filtru. Uneori își aduceau și bărbații de lucru la șezătoare: sfârâmau porumb sau ciopleau în lemn câte o unealtă ori câte un ic de lemn, în cazul în care ar fi avut nevoie.

Era de asemenea și seara poveștilor. Atunci când era șezătoarea la noi, tata se îndura și crăpa mai multe lemn, în casă era mai cald, se fierbeau boabe de porumb pe care le mâncam cu tot cu zeama de pe ele, îndulcită cu zahăr sau miere. În ler (cupitor) se punea la prăjit semințe de bostan (dovleac). După un pahar de țuică își începeau poveștile, care pentru mine erau fascinante; cum să se ferească să nu le fure strigoii laptele de la vacă, de întâlniri ale lor sau ale altora cu vârcolaci sau zmei, cu ingeri salvatori și veghetori cerești care apar când ești în mare cumpănă etc.

Așcultaam poveștile lor ținându-mi respirația în pat, sub plăuma de lâna curată, matlasată cu mătase răcoroasă, cu ochii țintă pe flacăra lămpii (abia după ce am împlinit 11 ani s-a introdus electricitate în sat). De la o vreme, flacăra începea să-și mărească dimensiunile, cuprindea toată camera, apoi totul devinea o flacără, corpul meu creștea odată cu flacăra la dimensiuni incomensurabile, infinite, apoi devineam, eram însăși flacăra, iar din acea stare ascultaam povești. Era minunat!

Alteori seara, veneau surorile tatei, începeau să citească din Biblie, eram fascinată când citeau din Evanghelii, când citeau despre Iisus; îl iubeam pe Iisus, îl iubesc și acum, doream să fiu ca el și să-i iubesc și eu pe oameni tot aşa de mult. Era minunat când citeau, pentru că fantasia și imaginația mea de copil mă duceau în acele timpuri și locuri și parcă vedeam totul aievea. Urma apoi interpretarea celor citite, de către sora tatei cea mare, interpretare care mă făcea să tremur de frică. Una percepeam eu când citea, ultă când interpreta ea. Din cele interpretate de ea, am fost creați de un Dumnezeu răzbunător, care te trage la răspundere pentru orice gând, că noi oamenii suntem doar niște ființe ale unui Dumnezeu sever. Aceleși sentimente le aveam și când mergeam la biserică din sat cu mama, căci după fiecare slujbă mă simteam chinuită de frica că greșesc și opresată de un Dumnezeu neîndurător. Refuzam să cred în acel Dumnezeu al ei, iar frica și dilemele create în mintea mea de copil m-au făcut să hotărăsc că Dumnezeul meu e bun, că mă iubește, ceea ce cred și acum.

Când am împlinit vreo 12 ani i-am zis mamei că doresc foarte mult să fiu ca Fecioara Maria. și-a făcut o cruce mare și mi-a zis că mă bate Dumnezeu dacă am asemenea gânduri, că e un păcat mare. Mi s-a făcut teamă, nu înțelegeam ce rău am zis, pentru mine cel mai minunat lucru pe care-l poate avea o femeie era să fie ca Fecioara Maria – acum știu că puritatea energiei feminine poate transforma și echilibra orice în pace și în bucurie, iar Ea mi se părea bunătatea și puritatea întruchipată. Orice femeie își dorește să-și manifeste feminitatea sub forma cea mai pură, iar a-ți dori puritatea unei ființe celeste pentru unii înseamnă blasfemie. Nu ai cum să devii ceva ce nu dorești, iar mai devreme sau mai târziu în toate femeile se va manifesta puritatea și frumusețea energiei feminine în toată plenitudinea ei. Vă dăți seama cât de condiționați sunt unii oameni, încât le e frică și consideră păcat până și dorința pură a unui copil de a fi bun și curat, cât suntem de condiționați majoritatea dintre noi de frica de ființe superioare nouă, de acele ființe la care ne închinăm, cât ne simțim de mici și de neputincioși, de neîncrezători în propriile noastre decizii. Suntem ceea ce gândim.

În acea perioadă, la poarta casei noastre venea un bătrân cu care stăteam de vorbă. Apărea de niciunde, vorbea cu mine și apoi pleca. Nu știu de ce nu l-am invitat niciodată în curte, parcă știam că nu are voie să intre. L-am căutat mereu printre oameni, mi se părea uneori că îl văd, dar pe când mă apropiam, era altcineva. Mi-am adus aminte de El și l-am căutat mereu, simțeam că e pe aproape. Nu știam cine e, până când am ajuns la nea Ion de la Ioneștii de Argeș. Pe tot

drumul până la Ioneștii de Argeș, în fața autocarului a zburat o ființă cu mâinile ridicate lateral, îmbrăcată în alb și diafană. Mi se părea că visez, dar în același timp știu că e real.

Am ajuns la nea Ion, unde ca să ajungi în curtea casei trebuia, după ce intrai pe poartă, să urci pe o cărăruie printr-o grădină. În momentul în care am intrat pe poartă în grădină, s-a format un șir de pelerini, care urcau unul după altul, iar în fața mea a apărut din nou acea ființă diafană îmbrăcată cu o cămașă albă lungă până la picioare, legată la brâu cu o cingătoare. Am știut că era Iisus, deoarece emana atâtă calm și bunătate, atâtă iubire, de te contopeai în ea. Eu pe tot drumul până la nea Ion îmi doream să-l îmbrățișez, iar atunci când am ajuns și m-am apropiat de el, ființa diafană s-a contopit cu el.

Nea Ion m-a sărutat pe frunte, m-a binecuvântat, m-a privit în ochi și mi-a zis: „Noi ne cunoaștem de mult...” Nu știu ce s-a produs în-mine la întâlnirea cu el, dar m-a cuprins o durere copleșitoare și în același timp o bucurie atât de mare, de așa mare intensitate, încât acum sunt sigur că de nu ar fi fost ajutoare cerești acolo aș fi murit, pentru că nu aș fi putut să fac față acelei avalanșe de emoții, senzații și sentimente. Toți pelerinii ne-am așezat în curte, unii pe iarbă, alții pe scăunele, pe pături, erau atât de naturali își, se simțeau ca bebelușul în brațele mamei, ca în sânul lui Avraam. În prezența lui blândă și bună te simți în Împăratia Cerurilor.

Urmare acelor emoții foarte puternice, pe care doar inima mea le-a descifrat, am plâns vreo patru ore continuu, am oftat cât pentru toată viața și am știut că

nu schimbă ceva în mine. Știam cine e nea Ion, știam ce mare binecuvântare mi s-a dăruit prin întâlnirea cu el. Mai târziu mi-am amintit că el era bătrânul care venea la casa părintilor mei la poartă când eram eu mică, venea exact sub forma și vîrstă de acum, mi-am dat seama că pentru el bariera timpului nu există, pentru că în urmă cu patruzeci de ani venea la mine să mă vadă cu vîrstă de acum. Abia după câțiva ani i-am zis că mi-am amintit de când venea la mine când eram mică și mi-a confirmat de asemenea și că ne cunoaștem de multă, multă vreme. Mare și minunat e Dumnezeu!

Îl căutam pe Dumnezeu dincolo de religie, de dogme, doream să cunosc mai multe, mă interesam de tot ce era neobișnuit, de tămăduitorii cu plante, tămăduitorii descântători, preoți de care se auzea că ajutau prin rugăciune etc. Apoi după '90, au început să apară terapeuții formați la școala Djuna din Rusia. Într-o bună zi o colegă de serviciu mi-a zis ca ea merge la doi bioterapeuți veniți din Moldova-Suceava și m-a chemat și pe mine, iar eu fiind foarte curioasă am acceptat. Se făceau terapii de grup prin inducerea unei stări de relaxare profundă prin pase energetice, iar eu doream să cunosc mai multe despre aceste metode, pentru că înainte cu vreo 7 ani, mi-am rezolvat o problemă de sănătate... nici acum nu știu cum s-a întâmplat, știu doar că fost mâna lui Dumnezeu... Dar mai bine redau ce s-a întâmplat:

Între 12 și 16 ani am făcut amigdalite repetitive. La ultima amigdalită, din spusele medicilor, am fost la un pas de câteva ore de a da în septicemie. Am fost internată de urgență în spital, sub tratament cu

penicilină. Aveam 16 ani împliniți. După vrea 10 zile de tratament, după ce mi-a fost făcută injecția, i-am zis asistentei, care a revenit în salon pentru alte tratamente, că se plimbă furnicile pe mine și că mi s-a îngroșat limba. Asistenta a ieșit alertată, iar eu am dormit vreo trei zile, ca urmare a tratamentului antialergic. Măcusem soc anafilactic, iar tratamentul antialergic m-a lăsat să dorm foarte mult. Urmare a acestor amigdalite repetitive, am făcut reumatism la articulații, iar la 19 ani am fost diagnosticată cu stenoza mitrală reumatismală largă, deși între 16 și 19 ani am făcut săptămânal injecții cu moldamín, care dureau cumplit. Numai la gândul că trebuie să mi se facă injecția începeam să șchiopătez de durere. Atunci am fost internată trei luni într-un spital din oraș, urmând apoi internări periodice de două-trei ori pe an, cu tratament și acasă.

La 21 de ani m-am căsătorit, iar la 22 de ani am naștut primul copil. Am trecut foarte bine peste perioada sarcinii, pentru că a fost o perioadă de mare bucurie și împlinire sufletească, cu trăiri emotionale aproape de extaz. Eram atât de fericită, încât îmi era rușine să-mi arăt această stare și celorlalți pentru că știam că nu o să fiu înțeleasă, sau mai rău, aş fi fost înțeleasă eronat. Percepția mea asupra naturii și frumuseții acesteia și a oamenilor era intensificată la maxim, mă simțeam una cu aceste frumuseți și comunicam cu ușurință și cu copilul pe care îl purtam în pântece. În luna mai, când toate florile primăverii erau în floare, când zumzăitul găzelor părea o simfonie veselă, când danseluțe de toate culorile au înflorit pe rondourile din oraș, emoția mea când le priveam era atât de mare, încât mă dorea. Știam că aceste emoții

Îmi erau transmise și de copil, că trăia și el prin mine aceste emoții. Într-o zi, o bătrânică de la țară, văzându-mă cât sunt de emoționată când privesc pansenile, încât îmi curgeau lacrimile suvoi, mi-a zis:

— Ia maică câteva flori și le mânâncă, să nu-ți pătească copilul ceva, că tare e sensibil.

Poate ar fi bine să culegem învățături de la bătrâni noștri, acestea sunt învățături străvechi, ancestrale, precum cele șamanice, pentru care unii plătesc bani grei ca să le învețe.

Tot atunci mă priveam în oglindă și mă minunam de cât sunt de frumoasă. Poate vi se pare amuzant sau narcisist ce vă spun acum dar, doar în perioadele cât mi-am purtat copiii în pântece m-am simțit și m-am văzut cu adevărat frumoasă. Primul copil, un băiat, l-am născut relativ ușor. Peste câțiva ani, în 1987, în urma unei răceli, am început să obosesc și să mă simt din ce în ce mai rău. Am fost internată în spital, boala era în evoluție, am fost trimisă și la alte clinici din oraș pentru investigații, pentru confirmarea diagnosticului. Personalul din spital a început să se poarte ciudat cu mine, iar asistentele cu care eram prietenă, doar le cunoșteam de 7-8 ani, îmi evitau privirea; doctorul de salon nu mă privea când venea la vizită, iar eu nu înțelegeam ce se întâmplă.

De câte ori voiam să vorbesc cu medicul de salon, acesta își găsea tot felul de scuze și evita discuția, până într-o zi când am dat buzna în cabinetul lui, l-am rugat să-mi spună clar situația în care sunt, că dacă nu, plec acasă, pentru că de ceva vreme se poartă toți cu mine de parcă aş fi pe moarte. L-am zis răspicat

el nu am de gând să mor și vreau adevărul. Mi-a zis apoi că au vorbit la Târgu-Mureș, că ei, medicii au hotărât că cel mai bine e să mă operez, pentru că ar fi periculos pentru mine să mai aștept. Mi-a mai zis că șeful secției va merge cu mine la operație, apoi va veni și el, că îmi vor da o asistentă de la spital să aibă grija de mine. Am întrebat:

— Eu unde eram când ați hotărât asta? Pe mine m-ai întrebat cineva? A rămas stupefiat, pentru că alții își vindeau lucruri de acasă, mașini, să poată face față cheltuielilor, iar eu, căreia i se puneau toate pe tavă, refuzam? Tot personalul clinicii m-a îndrăgit foarte mult și a dorit să-mi fie de folos. Am refuzat să mă gândesc la operație, să merg la Târgu-Mureș. Medicul de salon mi-a zis:

— Încă ești tânără, dar după 30 de ani te vei îngrișa, va fi necesar să iezi o mulțime de pastile care îreptat îți vor distrage ficatul, iar în final tot la operație îți îngi. Cum ai să te faci bine?

— Încă nu știu sigur, dar ceea ce știu e că mă voi face bine.

— Eu în condițiile acestea ce pot să fac pentru tine?!

L-am rugat să mă ajute dacă voi apela la el, mi-a zis apoi că nu-s normală, dar cunoaște căte ceva despre puterea psihică a omului și mi-a promis că mă va susține. Si s-a ținut de cuvânt. La 30 de ani am mai născut o fetiță prin cezariană, a participat la operație, de asemenea a participat și la a treia naștere, la vîrstă de 40 de ani, când am mai născut o fetiță. A avut emoții foarte mari și mi-a zis răzând că dacă-l mai chem la încă o naștere, se va prăpădi de emoție.

Am ieșit din cabinetul lui gânditoare, iar pe corridor am întâlnit pe unul din profesorii de gimnastică medicală ai spitalului, căruia i-am spus ce mi-a recomandat medicul și că am refuzat. Mi-a zis că ar fi bine să merg dimineața la ora 8 la gimnastică, nu când eram eu programată. Am început cu grupul acesta de dimineață diverse metode de gimnastică, de respirație, care-mi făceau foarte bine, pe care le-am identificat după 1990 ca fiind exerciții de yoga.

În același timp, practicam trainingul autogen pe care l-am învățat de la un prieten psiholog. Făcusem împreună cu el de câteva ori aceste exerciții, iar la nevoie mi-am amintit brusc, mi-am dat seama că știau ce să fac și ce autosugestii să-mi induc pentru a obține starea de sănătate. Am uitat în totalitate de boala, preocupată fiind mai mult de aceste metode psihologice de vindecare, care mă fascinau. Am mai stat atunci încă vreo două săptămâni în spital, după care am fost externată, m-am dus la serviciu și mi-am văzut de viață. După trei luni m-am dus la control, iar medicul se uita stupefiat la ecograf. Mi-a zis nu se poate, boala nu avea cum să involueze. L-am zis:

– M-am vindecat, am știut eu.

La care mi-a răspuns:

– Hai mai bine să zicem că a fost eroare de diagnostic, doar nu o să pot spune că s-a întâmplat un miracol. Lașă așa cum zic eu și nu mai zice la nimenei nimic. *Timp de peste 20 de ani după acel episod nu am mai luat nici un tratament pentru inimă, dar după această perioadă am mai avut rareori probleme de inimă și asta doar din cauza nesăbinței mele, a furilor și nemulțumirilor mele, când pe fond emoțional*

puternic am făcut de câteva ori fizicală, dar sunt hîne. După acele episoade, mama, care e o bisericăoasă, i-a ajuns la un călugăr clarvăzător care i-a zis:

– Nană, fata ta cea mare a fost bolnavă de moarte, dar și-a pus moartea la spate prin credință. Mumu a fost șocată și a crezut că am stat tot timpul în gemunchi și am făcut acatiste, apoi și-a schimbat căd de știutitudinea față de mine. În sfârșit făcusem și eu covozi să-i placă, pentru că ea credea că am umblat pe la preoți. Mama are un cult pentru preoți, a fi preot încrezător pentru ea cea mai mare onoare, de aceea pură am început să valorez ceva în ochii ei.

Atunci mi-am dat seama că eu, într-o armonie perfectă cu mine însămi, am hotărât să mă fac bine, însă Dumnezeu mi-a scos în cale oamenii potriviti și îmi-a lăsat să-mi amintesc tehnici care m-au putut ajuta.

Nu neg puterea Acatistelor, a psalmilor, îmi place foarte mult, dar puterea e în om. Omul dă putere neostor rugăciunii, iar acestea dau putere voinței și dorinței omului.

3. Conștientizări și acțiuni

Așa după cum am spus, când au venit acei terapeuți în orașul meu, mi-am făcut programare și am mers și eu. Se făceau ședințe de bioterapie în grup, eram vreo zece oameni, așezăți pe scaune, cu palmele așezate pe genunchi, spatele drept, poziție relaxată. Ni s-a spus să închidem ochii și să ascultăm acea muzică relaxantă pe care au pus-o la un casetofon. Am intrat foarte ușor într-o stare foarte profundă de relaxare, simțindu-mă și vizualizându-mă un condor alb plutind deasupra unei mari albastre precum cerul, sub cerul la fel de albastru ca marea și am trăit apoi o senzație totală de libertate și de contopire cu tot ce există. **Eram liberă**, nu-mi mai păsa de nimic, deoarece știam că totul e în siguranță, că Universul nu dă greș, că este ordine desăvârșită și că toate sunt acolo unde le este locul. M-am simțit bine în acea stare.

La a doua ședință de bioterapie, după împlinirea stării de relaxare profundă, în fața mea s-a împlânat o sabie sub forma de cruce, foarte frumos lucrată, din metal nobil și ornată cu pietre prețioase. Am știut că e Sabia Dreptății și că e a mea, îmi aparține. În acel moment de conștientizare, din pieptul meu, o voce hotărâtă, gravă și în același timp blândă de bărbat, o voce cum nu am auzit niciodată, atât era de frumoasă, a început să spună Crezul. Vocea cu rugăciunea și cu mine eram Una. Atunci, din pieptul

meu s-a desprins și a ieșit o steluță galben-portocalie, care a început să plutească la picioarele tuturor celor veniți la terapie. Îi vedeam prin steluță, ca și cum i-aș fi vîzat cu ochii fizici, m-am văzut și pe mine cum stăteam relaxată și cu ochii închiși și mă minunam de evenimentul trăire.

La un moment dat am văzut cum terapeutul cu o pacientă se scufundă treptat într-un întuneric foarte dens și fluid, până ce întunericul i-a acoperit în întregime... Eu vorbeam cu mine: „Fato, ai luat-o razină, ai luat-o rău de tot pe arătură, ce-i cu vedeniile tău, nu vezi că ai halucinații?” În același timp, ceva din mine îmi spunea să fac ceva, să-i scot din acel întuneric și atunci am început să mă rog: „Te rog, Doamne, coboară Lumina Ta asupra lor și humilicază-i. Te rog, coboară Razele Tale Sfinte să-i ajute.” Nu ștui de unde mi-a venit în gând acea rugăciune, dar pe măsură ce mă rugam, întunericul dens a început să se răreasă, apoi le-au apărut capetele în lumină, mai apoi tot corpul, până ce totul a devenit lumină.

După terminarea terapiei, mergând spre casă, îmi întrebam la modul serios dacă nu am ceva probleme psihice, conștientă în același timp că sunt perfect sănătoasă și că ceea ce s-a întâmplat era real, dar într-o lume pe care încă nu am cunoscut-o. În următoarea zi, imediat după începerea programului, împre la mine la birou terapeutul, care s-a interesat unde mă poate găsi și m-a luat la întrebări direct și cu reproș:

– Ce, ai venit să mă spionezi, de ce te-ai băgat? Nu aveam nevoie de ajutorul tău, mă descurcam și

singur. Am fost şocată, însemna că nu am avut halucinaţii, dar mi-au apărut alte semne de întrebare. După ce i-am explicat cum a fost, mi-a zis să merg neapărat la un curs de bioenergoterapie cu Alexandra Moşneaga. Am făcut cursul, am primit multe răspunsuri. Alexandra, sau Şura cum îi spun prietenii, e minunată, binevoitoare şi dormică să trezească şi pe alii, să transmită acest fel de cunoaştere şi altor oameni, dacă aceştia pot şi sunt dispuşi să primească. Am învăţat multe şi utile, ea este un bun deschizător de drumuri pentru cei înzestrăţi cu percepţii extrasenzoriale.

Mulţi dintre terapeuţii descoperiţi şi formaţi de ea (vorbesc despre cei pe care îi cunosc) sunt modeşti, bine pregătiţi, cu bun simţ şi cu rezultate frumoase în arta vindecării. Am început să practic aşa cum simţeam eu, cu prietenii şi colegii, am avut rezultate frumoase şi uneori chiar şocante, dar m-am retras pentru că nu am ştiut cum să mă protejez de tendinţa celor pe care îi ajutam să se vindece – de fapt îi ajutam să-şi găsească căi şi să se vindece singuri – de a mă diviniza, de a mă ridica pe un piedestal unde nu-mi era locul. Pentru că am simţit şi am ştiut că sunt un instrument al unor energii vindecătoare şi că tot ce am de făcut e să mă las călăuzită.

Am să redau câteva din primele experienţe de terapeut în energetică, deşi e pretenţios spus terapeut, pentru că am experimentat această abilitate doar cu colegii, familia şi prietenii. Într-o zi, o colegă de serviciu m-a abordat şi m-a rugat să mă ocup de sojul ei, care era un fotbalist renunțat din echipa de fotbal a oraşului, pentru că nu putea dormi şi era foarte stresat.

După două terapii s-a simţit bine, insomniile i-au treceal, iar în echipă a început să dea randament foarte bun. Au început întrebările colegilor mei:

– Ce i-ai făcut? Cum ai făcut? Ce să le spun?

Nici astăzi nu aş şti ce să spun, pentru că totul e în funcţie de inspiraţia de moment, când lucrurile pur şi simplu se întâmplă, când ştii ce ai de făcut şi ce să ţeli, ca şi cum prezenţa mea ar fi suficientă ca energiile să se pună în mişcare. Sigur că aş putea descrie, dar în foarte mică măsură, desfăşurarea unei întâlbi de terapii, pentru că nu am cum să descriu percepţiile, emoţiile şi sentimentele din acele momente. Cu siguranţă dacă aş avea talentul de a putea descrie toate acestea, după câteva terapii aş putea scrie o carte.

Apoi, tot acea colegă, care urma ca în două zile să plece la mare, m-a rugat să o ajut, pentru că o doare flutură tare o măsea şi nu mai are timp să meargă la stomatolog. Eram după orele de serviciu şi mi-am zis că vînd ce aş putea face pentru ea. Am urmat şi împlinit intuiţiile intuitive, când ea a simţit o înşepătură în mişcă şi apoi s-a revărsat în încăpere un miros puternic de arsenic, ca la stomatolog. I-am zis că o să-i pun şi o plumbă energetică, pentru că nervul energetic a fost răos (ea mi-a zis înainte că e nevoie să-i scoată nervul din acea măsea). Mirosul de cabinet stomatologic s-a simţit şi în următoarea zi în biroul meu, a fost simţit şi de alii, iar familia colegiei a fost convinsă că ea a fost învinuită la stomatolog. Am uitat aceasta, când după vreo două săptămâni după ce s-a întors de la mare, a mers la stomatolog. Acesta i-a zis ce noroc a avut că i-a căzut plomba recent, că ar fi suferit dacă mergea în concediu

cu plomba căzuta și că nu își amintește să-i fi scos nervul de la acea măsea. Am fost uluită.

Am avut și alte „peripeții” cu acea colegă, care o perioadă, a fost foarte retrasă și tăcută, apoi a venit foarte hotărâtă să-mi spună că are cancer, pentru că este foarte tare sănii. I-am făcut consultație energetică și am zis că are un fibrom uterin și am rugat-o să meargă la medic și i-am dat o rețetă cu ceaiurile recomandate în asemenea situații de călugărul Mihai Neamțu. A fost la medic, acesta i-a zis că nu are nimic, că nu se vede nimic la ecograf. Nu a făcut nici tratamentul cu ceaiuri. M-a rugat să o văd din nou, iar informația a fost aceeași. Am insistat să respecte acea rețetă de ceaiuri. Ea a ales să meargă la alt medic, care din nou a consultat-o, a pus-o la ecograf și i-a spus că nu are nimic, că durerea sănilor e probabil din cauza unei dereglați hormonale recente, de aceea nu se vede la analizele de laborator. Toate acestea se întâmplau în sezon de vară-toamnă. Din nou am uitat toate acestea, când în seara de ajun de Crăciun, mă căută la telefon soțul colegiei mele, care în loc de urarea de sărbători, mi-a zis că soția lui a fost dusă de urgență la spital în urma unei hemoragii, și că a fost operată de urgență de fibrom uterin. După externare, mi-a zis că un medic i-a spus că era ascuns după nu știu ce oase și nu putea fi văzut.

O altă colegă, de religie baptistă, m-a rugat să o ajut să scape de o durere insuportabilă a brațului drept, care o măcina de câteva zile bune. Am intrat ușor în acea stare de receptivitate, la fel și ea, simțind cum pleacă durerea și boala din ea, după care imediat am

simțit o înțepătură puternică în inimă și tot în inimă am simțit vocea ei, care a zis:

– Astă-i de la necuratul’.

În momentul acela, mi-am zis: „Iartă-mă, Doamne, și iart-o și pe ea, că habar nu are ce zice.”

Atunci l-am înțeles pe Cristos, am înțeles ce a vrut să zică atunci când a spus „Iartă-i, Doamne, că nu știi ce fac.” Apoi a început să strige că o doare inima, întrebând ce-i fac. I-am zis că a primit înapoi ceea ce a dat prin gândire, pentru că eu îi făceam doar bine, era într-o stare de bine, mâna n-o mai durea, dar pentru că nu l-am înțeles cu mintea de unde vine acel bine și din ceea ce dogmelor și a credințelor false, și-a produs răul înțigură. Am fost uimită cât de repede se întâmplă lucrurile în stare de relaxare, de abandonare, de înțunțuire măcar temporar la gânduri.

Mi-a prins foarte bine această experiență, pentru că am învățat să fiu mai atentă. Dar dincolo de lumea acestea m-a prins o stare de vinovătie, de neputință, de întrebări, de conștientizare a multor alegorii eronate din viața mea, sau a păcatelor dacă vroil, care m-au făcut să mă întreb: „cum poți tu, o persoană să faci toate asta?” Tocmai de aceea, într-un moment de mare tristețe provocat de oscilația de a face ceea ce simt și conștientizarea greșelilor mele, am intrat într-o biserică unde era multă liniște, m-am rugat și am întrebat:

– Spune-mi, Te rog, de ce-mi faci asta? Tu știi că am făcut, iar Tu mă răsplătești atât de minunat? Chiar pot ajuta oamenii să se vindece, sau am înecbunit? Atunci, trei mâini de lumină s-au așezat pe creștetul meu, m-a cuprins o stare de liniște, de

pace și am știut. E voia Tatălui-Mamei Dumnezeu Creator, care ne alege El pe noi, nu noi pe El. Smerenia falsă nu ajută; dacă Dumnezeu vrea ceva el tine și pentru tine, fă bine și te supune, pentru că El cunoaște mai bine ca tine păcatele tale, alegerile tale eronate și inima ta.

Apoi au început discuțiile acasă cu soțul meu care mă trimitea la nebuni, l-a atras și pe fiul meu de partea lui, iar prietenii mă tratau aproape toți ca pe sectantă (îi împărtășeam trăirile mele, cui să le spun dacă nu lui, doream să se bucure alături de mine, în schimb am primit doar jigniri). Degeaba i-am zis lui familiei și prietenilor noștri că nu e nimic magic în ceea ce doresc să fac, că știința va explica și va demonstra până la urmă ce se întâmplă, că sunt un om cât se poate de normal, doar că ascult de anumite simțuri și intuiții, care trec dincolo de lumea rațională și de dorința lor de a înțelege și a accepta, că toți oamenii au asemenea abilități, dar nu le sunt activate.

Am înțeles atunci (deși știam aceasta) că în orice domeniu există un pionierat, dar că umanitatea a refuzat din motive mistice, credințe vechi și educație religioasă să ia în considerare vindecatorii contemporani cunoscuți, așa cum au făcut și cu cei amintiți în religii sau legende, cu cei care au trăit de-a lungul vremurilor pe pământ. I-ar fi obligat la atenție, la a-și schimba modul de viață și de a gândi.

Îmi amintesc acum de o terapeută din Suceava, care mi-a povestit că ea a fost dusă de mama ei la un bioenergoterapeut, la cel cu care a venit mai târziu în orașul meu și la care am fost și eu, pentru că era în ultimul an de liceu și avea înălțimea unei fete de 12

ani. Ceva s-a declanșat în ea acolo, ceva mai presus de puterea de înțelegere a omului s-a întâmplat, pentru că după prima terapie, când a ieșit în stradă, a fost îngrăzduită de ceea ce vedea. Toți copacii erau împrejmuiți de o lumina diafană, de asemenea și oamenii. Unii oameni, povestea ea, aveau lumina mare, curată și strălucitoare, aceștia fiind foarte frumoși, alții erau cu lumina întunecată pe lângă ei și-i privireau frică. Pe lângă toate acestea, le vedea tuturor organele și intestinele, crezând că a înnebunit. Această lăsată u ales ca mulți alții de altfel, să-și dedice viață celor care au nevoie de ajutor. Merită să intri în contact cu acestel de oameni, deoarece abilitățile lor pot activa în ceilalți, în cei din preajma lor, calități care sunt înțețu, nemanifestate până atunci. Toți acești terapeuți în energetică, toți acești „trezitori”, au ceva de spus, ei fiind un semn de evoluție în conștiință a omului.

Tot în acea perioadă am învățat o tehnică de înălțare energetică după metoda Djunei, care presupunea un anumit ritual și anumiți pași. Am învățat să exercez acea încărcare mai mult din joacă, să mă aştept la nimic. Exercițiul presupunea înălțarea unei sfere energetice imaginare, pe care trebuia să o vizualizezi, să o colorezi, să-i dai densitate, după care era necesar să o disipezi. Cum stau foarte bine cu imaginația, acest exercițiu a devenit o joacă pentru mine, dar mare mi-a fost mirarea când într-o singură zi, la finalul exercițiului, am reușit să vizualizez o sferă albă, strălucitoare ca soarele, să o simt, să mă joc cu ea, aruncând-o dintr-o mână în alta, o simțeam vie și am ridicat-o la piept. Atunci din pieptul meu s-a scurs o altă sferă de lumină fluidă strălucitoare, a intrat în sferă

crenă de mine, după care a fășnit spre munți, spre munții Bucegi, a înconjurat de trei ori Sfinxul, apoi revenit în fața mea și s-a scurs înapoi în pieptul meu. Mai bine zis, m-am scurs în pieptul meu, deoarece știam că acea lumină fluidă albă și strălucitoare sunău. Ceea ce am trăit era viu, curat și frumos, dar nu presus de acestea era **real**, era o altă realitate de care am inceput să țin cont. Pe atunci nu știam prea multe de Munții Bucegi, decât cele scrise în cărțile de geografie, abia mai târziu am aflat că sunt munți cu rezonanță magnetică deosebită, că sunt captatori de energie cosmică binefăcătoare, poate de aceea am fost atrăsă ca de un magnet acolo.

Lucram la o firmă ce avea sediul la marginea orașului, dar care avea birouri și în centru. Am fost transferată la birourile din centru, iar după o perioadă un coleg de serviciu m-a sunat să-mi spună rugându-mă să nu râd de el, că atunci când avea migrene și făcea mereu puseuri de tensiune, venea sub diverse motive de serviciu, diverse prezente, să stea de vorbă cu mine, pentru că îi trecea durerea și se simțea ușurat. A descoperit aceasta din întâmplare, când a avut de rezolvat niște probleme de serviciu cu mine și fiind foarte nervos când a venit și cu dureri insuportabile de cap, și-a dat seama după ce a plecat că se simțea bine fără să ia nici un medicament și de efectul ce l-am avut asupra lui, fără să-mi fi dat seama și fără să fi făcut nici un efort în acest sens. Eu am motivat atunci că prezența mea îi făcea bine, pentru că mă curta într-un mod foarte discret, iar eu am considerat că cel mai bine pentru mine era să nu observ acest lucru. Toate aceste întâmplări parcă se legau una

din ultă, dându-mi de înțeles că sunt pe drumul bun, dar tot în acela opus încă multă vreme, pentru că a-ți asuma o menință responsabilitate implică multe renunțări, multe schimbări și un drum curat. Tot atunci am avut tot felul de vise pregătitoare, pot spune acum, pentru ce am hotărât să fac.

4. Padre

Acest vis l-am avut în august 1994: „Eram pe trotuarul din fața blocului și priveam cerul, care era foarte albastru, un senin altfel decât am mai văzut. Apoi pe cer a apărut o icoană mare, mai degrabă o fotografie mare a unui bărbat tuns scurt, cu părul negru și puțin grizonat pe la tâmpale, cu privirea scrutoatoare. M-am întrebat: «Ce cauță acolo? Cine e? O Dumnezeu? Așa vrea să mi se arate?» Apoi a apărut o altă icoană, cu un alt bărbat, un negru cu părul grizonat. Mă găndeam în vis, pentru că știam că visez: «Oare așa și-l imaginează negrii pe Dumnezeu? Oare cine sunt cei doi bărbăți?». Mi-am răspuns mie însăși: «Lasă, ca o să știu eu ce-i cu aceste icoane». Am intrat în casă (stăteam la parter), când în geamul de la bucătărie a bătut cineva, m-am dus la geam și am văzut că erau doi copii care mi-au cerut pâine. Le-am dat pâine, trecându-mi mâna prin sticla geamului fără să întâmpin nici un obstacol, ceea ce mi s-a părut foarte firesc”.

În 2004, la 10 ani după acest vis, o prietenă mi-a zis să merg cu ea la o biserică unde slujea un preot neînchistat în dogme, cu o conștiință ridicată că ceea ce înseamnă Dumnezeu și Creația. Am fost impresionată total de felul cum îl trata pe cei prezenti ca pe niște prieteni, ca pe frați, cu mare sensibilitate. Acel preot emana iubire prin toți porii, puteai simți

iubirea cristică și înțelepciunea în toate celulele corpului tău. Diacon era un negru, ceea ce m-a surprins foarte tare. Am mers de mai multe ori la acea biserică, eu și greco-catolic, deși eu sunt ortodoxă. Abia după cincisprezece luni mi-am dat seama că în icoanele de pe cer din acel vis de demult era chipul preotului și al diaconului negru. Interesant cum i-am visat cu zece luni înainte să a-i cunoaște, sub formă de icoane.

Am crezut atunci că visul era premonitoriu și că era în mod de a-mi arata o cale. Da, calea era tristă, cu multe posturi și rugăciune, cu liturghii care te ridicau la cer, dar ceva înăuntrul meu mă îndemna să mai cauț, să cauț în interiorul meu să găsesc uidevărul, pentru că deși trăirile mele la biserică nu de neimaginat, ceva lipsea.

A fost nevoie de încă vreo patru ani ca să-mi devină naivă că eu am lăsat icoanele pe cer, iar locul lor pentru mine nu era acolo și era necesar pentru binele meu să le dău jos. Am fost extraordinar de uimită de revelație, deoarece alții au ridicat pe Padre și pe diacon sus de tot, i-au făcut icoane. Poate și Dumnezeu și lui Padre că este idolatrizat, dar și celor care lucă asta. Uită de Dumnezeu Creator și de Dumnezeu din ei însiși.

Diaconul îl spunea părintelui „Padre”; în foarte mulți timp toată parohia i-a zis Padre, aşa fiind ignoranță și acum în oraș. La biserică unde slujea Padre veniseră oameni din toate confesiunile, fiind un amestec de ortodocși, catolici, greco-catolici și alte confesiuni, alțiori noi le zicem pocăiți sau sectanți. Știa și învăța domenii să-și cunoască puterea interioară, să caute în ei pentru că acolo sunt toate rezolvările problemelor pe

care le au. Spunea: „Voi puteți merge la popi cât vre nu popii vă rezolvă problemele, ci voi însivă, de pentru aceasta străduiți-vă să mergeți pe Cale, deveniți Cristoși”.

Liturgia pe care o făcea Padre, dăruirea lui rugăciune, au făcut ca mulți oameni să-și trezească iubirea și credința, mulți vindecându-se de boli grele sau rezolvându-și probleme sociale sau familiale care nu mai sperau să găsească rezolvare. Le spune apoi: „Să vă fie clar, nu eu v-am vindecat, nu eu v-am rezolvat problemele, ci voi însivă, pentru că am acceptat să se schimbe ceva în viața voastră, atunci deschisă înima voastră spre iubire, pentru că Dumnezeu îți dă tot ce-i ceri, doar să știi să primești”. Însă oamenilor care merg la biserică unde slujește Padre le este mai ușor să credă că Padre le-a rezolvat problemele, decât să-și asume responsabilitatea puterii lor interioare.

În bisericuța lui Padre

În timpul liturghiei, simt o stare de pace și liniște, o relaxare atât de profundă, încât simt și văzând toate moleculele de aer, care sunt molecule de lumină, aurie strălucitoare, dar de fapt sunt conștiințe de lumină. Apoi aerul a devenit parfumat, ozonat, de parcă eram în vârful unui munte, iar o boare plăcută și răcoroasă mă adia. Din acea stare de liniște interioară în care stăteam cu ochii închiși, am „văzut” toate persoanele din biserică, care stăteau pe scaune sau în picioare. Unele păreau doar umbre conturate ale unor flințe, altele aveau o formă ovală luminoasă de portocaliu foarte deschis pană spre galben deschis strălucitor. Apoi toată biserică a fost ridicată sus la cer,

unde îngerii participau la liturghie cu mare bucurie. Apoi am început să aud fiecare moleculă de lumină din biserică, eram conștientă, le vedeam-auzeam în același loc, apoi am simțit că văd și aud cu fiecare molecule. „Cum pot să simt și să văd asta?” m-am întrebuit și am știut imediat: toate acele molecule-conștiințe de lumină erau eu – erau în același timp și ceilalți, deoarece noi toți una suntem. M-am întrebat din nou: Cine sunt eu? Sunt toate aceste molecule pe care le văd, le simt și le aud? Si am știut că nu și eu am puși niniști, vedea, auzi doar ceea ce ești, ești ceea ce ești și tu ești...

Dar Padre nu a fost lăsat în pace, era altfel deosebită majoritatea preoților și trebuia să plătească. Poate că nu suntem și ajuns aici dacă nu se lăsa idolatrizat. Dar nu ești tu un greșit sau nu, pentru mine nici nu are importanță, pentru că am văzut și simțit tăria rugăciunii și credinței lui, cum nu mi-am imaginat că poate avea un preot. Așa că am început denigrarea lui într-un mod deosebit de perfid și de ticălos, încât foarte mulți din cei care suntem și au vindecat cu ajutorul lui și al rugăciunilor lui au început să-l bârfească și au uitat toată susținerea energetică pe el le-a acordat-o. Toți greșim, e și el om și deosebit un greșit va răspunde în fața lui Dumnezeu, altfel deosebit oamenii obișnuiți, pentru că responsabilitatea ce nu suntem noi e mai mare.

Padre merită și de asemenea merit și eu de a suntem doar de acele liturghii și rugăciuni, cum rar suntem auzi, simții și vedea. Așa că având în minte aceste lucruri, am mers la liturghie. Simțeam atâtă lumină și sunos, multă bucurie și armonie! Îngerii cântau împreună cu noi, și ridicau glasul împreună cu Padre și cu noi

toți către Creator. Era dans cosmic de bucurie, aşa a percepții eu.

Am deschis ochii și m-am uitat la Padre, dar era el cel la care mă uitam. În locul lui era un Tânăr care ieșea raze de lumină către toți cei din biserică lumină care-i cuprindea și-i învăluia cu multă duioș. Închid ochii din nou, iar deasupra lui Padre, pe o pământare albă, era scris cu litere de sânge: „Ești martirizat”. Am deschis din nou ochii, iar în locul lui era un Tânăr care emitea raze de lumină, încât părea ca Soare. M-am întrebăt: cum este martirizat?

Cunoșteam din viețile sfintilor părinți, din scripturi ce înseamnă să fii martirizat, ori ceea ce i se întâmpla lui Padre nu corespundeau cu ceea ce știam ei. Apoi am știut din nou: este martirizat cu mijloace moderne. Oare denigrarea, bârbația, învinuirea, nu faceau parte din mijloacele moderne?

Pe de altă parte, simt să spun și acele lucruri care mi-au dat de gândit în atitudinea lui, pentru că sunt sigură că dacă Padre ar fi mai flexibil, mai puțin rigid în convingerile lui, mulți din cei care frecventează locul unde face el liturghiile și-ar schimba armonios modul de viață, devenind liberi, pentru că acum majoritatea sunt „dependenți” de el și de rugăciunile lui. Dependența este nocivă în orice domeniu se manifestă. Dependența față de biserică și de rugăciune te face să te minți singur, să uiți că trăiești, iar sugestiile care te fac să te simți cineva și măret pentru că postești excesiv și stai totă ziua în biserică te fac să te rupi de realitatea pământeană.

Deși mi-a plăcut și îmi place foarte mult lăuntricul și liturghiile pe care le face Padre, pentru

lăuntricul rugăciunea și manifestarea christică în el și în lăuntricul său, tot cred că e nevoie să fim împământați și să aducem „ocrul la noi”.

Am simțit și conștientizat de multă vreme cum Cristos este manifestarea în toată plenitudinea a Dumnezeului Lăuntric, a Sinelui Divin, dacă vrei, iar Hristos ești uneori îl vedem și simțim pe Cristos, devenind astfel de relaxații și eliberări de gânduri încât Divinitatea Divinității noastre interioare să se manifeste, manifestându-se în exteriorul nostru. Sau vedem Cristosul (spun Cristosul pentru că suntem mai puțin cu vocabularul creștin, dar putem să-i spunem Hristos Divin) altor persoane pentru că ne oglindim în El. Cred că Omul, căruia noi îl spunem Iisus Cristos, a venit în acela pace, liniște, armonie și iubire lăuntrică, să nu depășească condiția de om, manifestarea Divinității Lui interioare, devenind permanentă și durată, devenind Una cu Creatorul și Creația.

Am trăit câteva momente din și în această realitate și știu că tot de ce ne este frică, că toate bolile și suferințele sunt iluzii. În acele momente nu-mi păsa de nimic, pentru că aveam siguranță că toate sunt așa cum trebuie să fie, că toate sunt la locul lor în Univers, că nu are de ce să-mi fie teamă. Iisus a deschis acest drum într-o omenire, tot ce avem de făcut este să-l urmăm și să din înima noastră.

Poate că cei care conduc lumea din umbră, potrivit puterei ocultă de care se tot vorbește, se simțeau în control de a-și pierde autoritatea, controlul și avantajele care îi asupra umanității, au ales cea mai măștăvătoare de a-și continua controlul, inventând religia lăuntrică, cu totul și cu totul altfel de cum au

manifestat-o primii creștini, pentru care credința puterea interioară și nelimitarea umană erau o stare a fi.

Ca să țină această mărșăvie, ca să aibă credibilitate, au amestecat învățături inspirate de adevărul divin, cu minciuni și fărădelegi, rezultatul această stare mentală de culpabilitate și vinovătie pe care trecem astăzi, rezultând traume psihice emotionale atât de puternice încât pot fi înălțurate doar de psihoterapeuți bine pregătiți și intuitivi, unii bioterapeuți, unii călugări și, foarte rar, preoți. De Divinitatea nu i-a lăsat chiar să-și facă de casă inspirându-i pe unii preoți și călugări contemporani noii, precum a inspirat și pe sfintii părinți și prin ei pe enoriași, de adevărurile divine. Am să revin asupra acestor gânduri...

Odată, după miezul nopții, când toți ai caselor s-au liniștit, am dorit să-mi relaxez puțin corpul. Am reușit foarte rapid să intru în stare profundă de relaxare, după care am simțit o rază de lumină fluidă de câțiva centimetri diametru, cum mă ridică încet-încet spre cer. Alunecam în sus pe raza de lumină, conștient că am trecut pe rază prin mai multe ceruri sau dimensiuni. În unele locuri alunecarea pe rază devinea mai înceată, rază își încetinea ascensiunea, fiind mai grea. O voce din interiorul ființei mele mi-a spus că Tatăl Creator îmi arăta drumul spre casă, unde nu am mai fost de multă, multă vreme (conștient) și, pentru că îmi era tare dor, m'a ridicat la El pe acea rază de lumină, rază care pornea din corpul meu fizic până la Creator.

Mi s-au arătat și spus multe lucruri, știu că suntu nunti inscripțiate în mine, știu că le știu, doar că nu-mi amintesc. Toate la timpul lor. Nu pot să-mi hucuria pe care am simțit-o când am ajuns acasă, o ușoare bucurie, încât aproape poți muri. Suntu flințele din ceruri nu ar fi avut grija să-mi săracă "lăzele" puțin simțurile, m-aș fi topit în miliarde de buchete. E foarte dificil a descrie aceste stări și să-mi spui de mare bucurie și pace sufletească, de viață.

În următoarea zi, am mers la părinții mei la casa în care am crescut, unde tatăl meu stă închis, decourețe din anumite motive mama nu mai vine să-mi cu el. Nu am fost în satul meu de aproape un an, deși e la 40 de km de orașul în care locuiesc; pur și simplu nu am mai putut să merg, nu am mai avut nicio suferire de căte ori ajungeam la casa înțelească. Când l-am văzut pe tata cum suferea de tulburări și nervi, el, care în momentele lui de sănătate e atât de bland, am izbucnit într-un plâns puternic. O durere cumplită se elibera din mine odată cu plânsul, o durere și un blocaj pe care nu știu când și cum mi le-am creat. Raza de lumină m-a dus și la tatăl său biologic? Aceasta să fie decriptarea vizionii pe care am avut-o?

La fel ca în călătoria cu raza, pe când mă întindeam de Tatăl Creator o parte a ascensiunii pe rază a devenit mai grea, când am mers la tatăl pământean, din mijlocul alunecărilor de teren, am lăsat mașina la vreo 10 km de casă și am mers pe jos pe un teren foarte accidentat, aproximativ 300 de metri, apoi pe drum de

țară. Ce semnifică toate acestea? O parte din mine merge în cer la Tatăl, alta pe pământ la tata.

Era clar că nu întâmplător am trăit lucruri acestea, că există un răspuns, pe care am hotărât să cauț. Așa că am pornit din nou în călătorie pe rază lumină la Tatăl Creator. De data aceasta călătoria a fost mai ușoară dar tot la fel de lină, doar Tatăl Creator mi-a reamintis și re-arătase drumul spre casă. Am ajuns într-o lumină fluidă aurie, strălucitoare și blândă, dimensiuni inimagineabile, încât și să-i spui infinit și pare prea puțin, în care pluteau lumișe minusculă care își aveau viață în lumina fluidă, erau una sau două lumini fluidă, dar în același timp erau conștiințe proprii într-o conștiință colosală. Una din acele lumișe era tatăl meu biologic, era spiritul lui de bază după cum mi-a spus. Aceasta e unit cu corpul lui fizic de pe pământ, în care are o parte din spiritul lui, care este unit printr-o rază asemănătoare cu aceea care eu am urcat la cer.

M-am simțit și văzut și pe mine acolo, iubirea ce am simțit-o nu poate fi descrisă în cuvinte. Eu și tata, mama, ceilalți semeni ai mei își aveam sălașul spiritului, conștiinței lor de bază, chiar și conștiința lui Dumnezeu, în Dumnezeu Tatăl-Manul Creator, în Matricea Divină dacă vrei. Iar înălțarea și măntuirea înseamnă a conștientiza și a trăi permanent cuplat cu spiritul tău de bază (oricum ești cuplat cu acesta, altfel nu ai fi în viață), prin acea rază, dar și mod conștient, aşa cum a fost Iisus Cristos, Zamolys, Krishna, Buddha, Mahomed și alții mesageri trimiși de matrice pentru a ne reaminti cine suntem.

M-am temut că înnebunesc ca urmare a acestor experiențe și a celor simțite. Poate că prin programul nostru de mulți muncă, rugăciune și meditație, am putut să înțelepem unei asemenea trăiri, dar și susținerii divine, să înțelepem unul moii din Matricea Divină, din Conștiința de Dumnezeu. Tatăl meu și mama mea de pe pământ au fost fruții moi din Matricea Divină, din Conștiința de Dumnezeu. Dacă nu aș fi fost ajutată, dacă rămâneam mai mult în același stare aș fi murit, chiar dacă a durat numai câteva minute. Aș fi murit fără nici o părere de rău și nu știu cum e acolo, nicăieri nu e ca acasă, să nu știm sătul seama că doresc să mă simt acasă pe pământ și că mă voi strădui, pe calele spirituale să știu de Iisus Cristos și de alții mesageri cerești, să fac ceea ce trebuie să fac, să aduc Cerul la mine (Coborârea Cerului pe pământ, sau „Precum în Cer, așa și pe Pământ”), să știu permanent că sunt pe Pământ, dar că trăiesc în Dumnezeu. Domine, ce-mi doresc aceasta, Te rog, ajuta-mă! În de ultimă parte știu că deși mi se pare că am urcat în cer la Tatăl Creator, eu de fapt am coborât în înălțările liniștei mele, acolo unde El se află ca Sine Dumnezeu al meu, care este una cu Creatorul. Știu că Totul este în mine, de aceea am fost creată „după obrazul și asemănarea lui Dumnezeu”.

**Partea a II-a.
VIITOR POSIBIL**

1. Mesaje din viitor

Intr-o dimineață m-am trezit puțin înainte de
m-am întors și lăudu-mi lene să mă ridic din pat, mi-am zis
înăuntru să dorm puțin. Nu știu dacă ce vă voi povesti
în vînă sau a fost acea stare dintre somn și
mare generează viziuni, pentru că totul a fost
real. Să presupunem că am visat.

Am vînăut că am plecat de acasă spre serviciu,
înăuntru cu liftul de la etajul 8 în holul blocului la
care am venit îndreptat spre ieșirea principală. Am
ieșit din holul blocului, am coborât treptele spre aleea de
încarcare a blocului, dîntr-un loc pe când să mă îndrept pe trotuarul unei
străzi care traversează orașul de la un capăt la altul, iar
înăuntru blocului spre est duce la aeroport – am văzut
înăuntru dispăruse. În locul arterei, imediat lângă
înăuntru bloc, era o clădire înaltă, impozantă, cu
înăuntru înăuntruare cu cele ale Teatrului Național din
București, cu porneau de pe alei spre acea clădire.
Înăuntru curioasă să văd cum, de unde și de ce este
înăuntru urcat treptele, am deschis și intrat pe ușa
înăuntru. Într-o sală imensă cât un hangar de avioane, cu
înăuntru mări cu așternuturi albe în mijlocul ei, în care se
înăuntru o femeie. Aceasta s-a ridicat din pat la intrarea
înăuntru și mi-a urat bun venit și mi-a zis că mă aștepta. Am
înăuntru:

- Unde mă aflu?
- În viitor, mi-a răspuns ea.

- În ce an? am întrebat.

- Nano și... (nu-mi amintesc ce mi-a zis continuare, decât că era anul nano și ceva Universului).

- Spune-mi te rog în ani tereștri, aşa cum și eu că se măsoară timpul acum pe pământ. Mă răspuns:

- Nu știu să-ți răspund aşa, nu știu cum.

- Arată-mi pe degete, i-am zis eu. M-am întors că nu știe să-mi răspundă, pentru că vorbea română fluent și corect, de fapt îmi transmitea telepatic, chiar atunci, arătându-mi palma cu degetele răsfrirate început să numere:

- Cinci, zece, cincisprezece, douăzeci și cinci, treizeci, treizeci și cinci (a enumerat pentru că simt că e foarte importantă această enumerare, deși încă nu știu de ce). Mi-a zis apoi suntem aproximativ în anul 35, începând numărătoarea de la anul 0, dar că anii nu au aceeași valoare cum eu, pentru că timpul s-a modificat și s-au schimbat multe. Apărea mereu câte o ființă de niciunde, eu știa că veneau chemate telepatic prin gândul ei, comunicând telepatic și plecau. Nu am înțeles ce le comunica decât că era vorba de sosirea mea acolo. Nu înțelegeam ce se întâmplă, mie nu-mi zicea nimic, în același timp știam că nu e nevoie să întreb ceva sau să o întrebuințe, să apară o altă ființă (toate erau femei, dar știau că au vrut să se arate). Aceasta s-a oprit la cea din distanță față de mine și de cea care mă chemase acolo.

Deodată, lângă ea s-a ivit, a răsărit parțial dintr-o dată, un scaun și o masă de birou, pe care afla un calculator în miniatură. Femeia s-a așezat

în față și a trecut palma dreaptă cu brațul întins pe calculatorul meu, acesta transformându-se în o ecrană foarte mare, holografic (părea că e deasupra elor de mare ca dimensiunea camerei), pe care nu îl să nu deruleze cu o viteză amețitoare diverse informații. Eu știam că e un calculator performant cum sunt pe pământ, în care era înregistrat viitorul său. Mi s-a spus că de aceea am fost invitat să urmărez acest viitor și să-l duc omenirii. Știam că mă străduiesc, dar nu am cum să rezolv, nu în minte atâtea informații. Femeia de la calculator privit și mi-a zis:

- O să-n îl dăm noi un CD pe care am înregistrat informație. Mi l-a arătat, dar acesta nu era nici un CD, nici a memory stick, nu am văzut niciun asemenea obiect. I-am zis:

- Pe pământ nu sunt asemenea calculatoare electronice și nu cunosc pe nimeni, nici un calculator care să mă ajute să descifrez ce e pe CD. În moment am știut că voi găsi acea persoana – amintindu-mă cu gândul ei telepatic, care mi-a răspuns:

- O să te trimitem noi la cineva care să te ajute. Mi-amintesc să-mi fi dat sau când mi-a dat el sănătatea că era la mine, era în mine, eram eu.

- O să te chem mereu, mi-a zis ea, să-ți arăt cât de multe, să le duci în lumea ta; apoi m-am trezit într-o atmosferă de siguranță, recunoștință și pace, deosebit de bună, pentru că după cum s-au comportat acele oameni, un viitor bun ne poate aștepta, dacă noi vom lucra împreună și creăm.

Cugetam la acest vis despre viitor, când mi-am amintit de vizionarea cu Tatăl Ceresc care m-a dus la el

pe o rază de lumină ca să mă ajute să-mi amintesc drumul spre casă, de drumul ce l-am făcut în satul natal la tatăl meu biologic. M-am întrebat din nou: legătură au toate acestea între ele, când mi-a declanșat o altă viziune, mai degrabă o claritate de viață, care m-a uimit atât de mult încât am crezut că o să pot să-i fac față. M-am întrebat apoi: Oare ce ascund capii religiilor? Cât știu ei? De ce ne ascundem?

Am știut întotdeauna că religiile sunt false, emit credințe false pentru a împiedica umanitatea să trezească la adevărul divin, apoi parca instantan, mi-am dat seama că citatul din Biblie: „La început Cuvântul și Cuvântul era Dumnezeu” – este deosebit de parțial adevărat. Eu am simțit altceva, am simțit că Tatăl meu din Ceruri este spiritul de bază al tatăl meu biologic care se află în Matricea Divină că constiință de lumină, că este un punctulet, o lumină însemnată luminii, dar este în același timp fratele mei din Matricea Divină.

Este dificil să descriu sentimentele copleșitoare pe care le-am trăit atunci când am văzut și am știut că am simțit (deși intuisem de foarte multă vreme) că Dumnezeu Creatorul este o Conștiință, o Energie exprimată prin Iubire-Inteligentă-Înțelepciune cosmică care menține Totul, este Viața a Totul. Această Conștiință-Inteligentă și Iubire Universală, care poate emite de gânduri a creat în ea însăși – în Matricea Divină – Spiriturile întregii Creații. Pentru că primul Spirit creat prin gând (pentru că la început a existat gândul, sau fi putem spune cuvântul nerostit) a conștientizat gândurile Creatorului telepatic, sub formă

de gând, nu ajuns la această interpretare: „la început Cuvântul și Cuvântul era Dumnezeu”.

Dumnezeu este TOT, este Gând – Cuvânt – Spirit. Toate Spiriturile și întreaga Creație sunt rodul lui, în următorul Tată-Mamă Dumnezeu, care îndrăguie și pulsează continuu ca să mențină viața în lume. Mai bine zis să mențină Manifestarea Creației. Poate că Gândul, ca idee divină, ca Cuvântul ca acțiune divină, dar pentru că nu sunt emise deodată de Creator, le putem numi, cuvânt. Universul mereu e „pe fază” când spune că ceva, de aceea mare mi-a fost bucuria să trăiu într-o zi mai târziu, după ce am scris cele de la mijlocul întâlnit cu un om, un prieten de a căruia viață mi-a adus bucurie și care cu un zâmbet ușor mi-a

– Știi, cuvintele se aşeză, se ordonează într-un fel de hipnoză.

„De parcă ar fi știut! De fapt chiar a știut că nu am fost preocupată de cuvinte. Într-un fel specific lui, a răspuns la întrebarea mea:

– Crezi că o să se ordoneze cuvintele ca să pot să le simt acum?

– Cu siguranță, mi-a răspuns el, pentru că ele nu sunt create, se vor ordona în aşa fel, încât să în modul lor de ordonare vor căpăta noi și noi sensuri, noi sensuri.

Am intuit că ordonarea cuvintelor se face pe planuri, în dimensiuni, în lumi nebănuite și neînțelese ale monștrilor, că ele într-un mod doar de ele știut se vor săpăta singure atunci când ești pregătit să accepti și

să primești, să lași ușa deschisă ca ele să pătrundă același timp ele renasc, se re-creează continuu din aceeași energie necreată, din acea forță care dă putere Cuvântului și Creației. Clipă de clipă, Cuvântul Dumnezeu se re-creează, într-un big bang continuu, menținând în acest mod întreaga Creație.

Toate Spiritele create de Creator sunt înăuntru însuși, în Conștiința Energiei Lui, fiecare Spirit manifestându-și aspectele sale în toate planurile existențiale, de aceea și noi ca Spirit suntem fiinduri multidimensionale, Spiritul de bază al fiecărui fiindu-se în Conștiința-Energia Creatorului. Fiecare Spirit din Conștiința Creatorului are toate atribuțiile acestuia, inclusiv posibilitatea de manifestare ca co-creatori în Matricea Divină, după Legea Divină care este încriptată în fiecare.

De aceea eu cred, asemenea altora care au scris despre aceasta, că rugăciunii Tatăl Nostru, pe parcursul timpului, își schimbă autenticitatea, pentru că Tatăl Nostru este în Ceruri și Pretutindenea, ca energie intelligentă și conștiință care menține Viul Viei. Un aspect al tatălui din ceruri, al tatălui biologic care este spiritul de bază în Matrice, ne-a permis să manifestăm pe pământ. Dar și Spiritul nostru de bază este în Matrice, de aceea atunci când ne rugăm Tatăl Ceresc, putem spune că ne rugam nouă însine, pentru că ne putea conștientiza măreția. și pentru că suntem gând-cuvânt al Creatorului, de ce ne-am rugat. Deoarece gândul Creatorului se manifestă el însuși în Creație, iar noi suntem permanent în el. La fel și Mama Divină sau mama pământeană. Dumnezeu Tatăl Creator a emis gânduri care au creat spirite, care își

își Matricea Divină sau Mama Divină. Deci Mama Dumnezeu Creator una este. Spiritele sunt unii cu Tatăl și Mama Divină. și totuși își îmblosind rugăciunea sau meditația către el prin care ne putem conecta conștiința noastră divină la sinele nostru sau spiritul nostru din matricea divină, până când reușim să ajungem și la materie, adică corpul nostru fizic,

Mama Treime. Treimea pe care o regăsim în viață: trei în trei, în trei, în trei... Știința poate să nu facă acest lucru.

Aspectele ale tatălui meu din matrice, al mamei și al fiului meu din matrice au hotărât să se manifeste într-un corp pe pământ, experimentându-se sub cât mai multe diversități planetare. (Oare aceasta să fie trinitatea?) Ne-nestru nou Spirit trinitar din corp, fiecare parte merge la spiritul Lui de bază cu noi împreună. Ce minunat teren de joacă, ce bucurie ne-a adus Creatorul pe planeta Pământ, lăsându-ne să înțelegem viața prin iluzia separării, pentru că până ne-prinde dorul de Casă, când ajungem în Conștiința Iubirii Tatălui Mamei Dumnezeu să trăim extazul întâlnirii! Magia Întâlnirii nu tanjuit Eminescu, Bacovia, Coșbuc, Dante și atâtia alții, în care emoția de acasă era foarte vie, ei abia reușind să se întâlnească planetare. Dar ce operă ne-au lăsat în urmă cu emoții...!

Cred că aspectele noastre care-și manifestă viața pe Pământ au dorit să-și amintească tainele creației, să aducă aceste taine pe pământ – precum **cer, așa și pe pământ** – prin eliberarea de iluziei separării și a conștientizării a cine suntem. Dar aceste aspecte ale noastre și-au manifestat această dorință datorită gândurilor emise de Creator, de experimentarea altor trăiri pentru Copiii Lui, care suntem Noi, Spiritele din Matricea Divină.

Tatăl-Mama Dumnezeu Creator și-a început lucrarea

„dute înregistrate din viitor –

Pământul trece de câțiva zeci de ani, împreună cu sunul nostru solar, ba chiar cu galaxia noastră, în tunel de lumină. La începutul intrării în tunel se încrengătuă o vibrație-frecvență foarte aproape de pământul lui, iar cu cât se avansează prin el, luminiile sunt mai înalte, mișcarea planetelor mai accentuată. Încă de la începutul intrării în tunel, în acea lumină cu vibrație crescătoare se înundă la alta, toate ființele, ca să facă față tunelului, nu fosc „anesteziate” spiritual și fizic de tunelul noștri din alte dimensiuni, din lumea altă de noi, care dau ascultare Tatălui-Mamei și Creștinu Creator.

Lumină vine din soarele central al Galaxiei, care a început să emite pulsații din ce în ce mai rapide, care sunt transmise sub forma de unde între sorii galaxiilor. Aceștia preiau undele și le transmit mai departe sorilor sistemelor solare, iar sistemele solare le transmit mai departe surorilor. Fiecare Soare Galactic transmută și înzestră lumină primită de la Soarele Central al Galaxiei, apoi o transmite sorilor din sistemele potrivit cu starea crescândă de vibrație a lor, apoi fiecare soare al fiecărui sistem solar

alchimizează și transmută lumina primită prin pulsatorii de la soarele galactic din galaxia căreia aparțin.

Clipă de clipă, pulsăriile emise de soare central al macrogalaxiei își măresc ritmicitatea viteza într-o armonie perfectă cu creșterea pulsăriilor galactici și sistemelor solare. Miliarde miliarde de îngeri (de fapt nici nu se poate estimă cifre terestre) coordonați de arhangeli, de guvernații galaxiilor și sistemelor solare, participă continuu acest mare proces de transformare, prin ancora luminii în întreaga macrogalaxie. Este perfectă ordinea macrogalactică, galactică și universală prin care se face aceasta lucrare atât de măreată, încât nimic nu poate o înfrâneze.

Cei care se amăgesc că pot opri Creatorul să-și vedea desăvârșirea în manifestarea materiei păcălesc singuri. Este ca și cum un purice ar mușca un elefant, și puricele crede și îl poate răsturna, îl poate opri. Ființe din toate galaxiile și sistemele solare sunt în extazul aşteptării Marei Eveniment Cosmic, mădintre acestea venind în sistemul nostru solar pentru a participa la trecerea lui prin tunelul de lumină și special la trecerea, la saltul Pământului cu tot viul să fie în alta dimensiune a conștiinței divine, în altă vibrațional.

Acest tunel de lumină este format de efectul undă al luminii transmise continuu de pulsatorii marii soare central al macrogalaxiei, care sunt din ce mai accentuate, mai rapide. Cu cât viteza de mișcare prin acest tunel este mai mare, proporțional crește viteza de mișcare prin timp a galaxiilor.

Milene și a planetelor. Pe parcursul acestei milene, ființele sunt din ce în ce mai „anesteziate”. Poartă lucecă față tuturor transformărilor fizice și fizice, cauzate de intensitatea și durată a luminii. Vor cădea vălurile dintre mări bine zis vălurile iluziei, trezind la viață și mulți oameni, aceștia începând să cunoscă liniștei lor și apartenența divină.

Înțelege transformări și purificări la nivel mental, emoțional și spiritual determină creșterea vechi, superstițiilor, fricilor de viață, sau mai bine zis alchimizarea lor în viațile creațoare ale bucuriei, păcii și liniștii, necondiționate față de viață și creație. Doar înțelege trăiește în Grația pe care ne-o pregătește Dumnezeu. Pentru că acum suntem ținuți pe palme de viață, dar curând vom trăi în Ea. Atunci când va propugnare a undelor pulsatorii emise de soare central al macrogalaxiei va fi atât de mare să transmită instantaneu sorilor galaxiilor, apoi sistemelor solare, planetelor cu viață de pe ele, că toate acestea s-au unit într-o singură energie și devenit pulsăția zero (0), ceea ce va marționa și renașterea instantaneă a galaxiilor, sistemelor solare, și întregului viu al vieții. Dar soarele macrogalaxiei și-a început creșterea vitezei prin fotonii sau microfotonii de lumină pură din nucleul central de lumină, din inima Lumii Dumnezeu Creator. La pulsăția zero, Creuțile se contopește, devenind una, într-un act de contopire, în inima Dumnezeului Creator,

devenind o singura ființă „eu sunt”. În acele căzute fiecare divinitate-spirit se va conștientiza pe sine întreg, în Dumnezeu, ca gând al lui Dumnezeu, veșnicie în eternitate și eternitate în veșnicie, sau Dumnezeu în Dumnezeu. Între pulsăția zero (0) următoarea pulsăție, macrogalaxia împreună cu galaxiile, sistemele solare și planetele nu se mai mișcă prin timp, pentru că **timpul nu mai există**. Există o perioadă fără timp între cele două pulsății, perioadă care putem experimenta milioane de ani într-o căsuță fără să conștientizăm. Scrimerile vechi vorbesc prorocesc despre cele trei zile de întuneric, dar de unde? Lumina este atât de puternică, încât ochii fizici, care sunt obișnuiți cu ea, sunt orbii de aceasta.

Oare ce înseamnă trei zile la un moment macrogalactic? Si cine a măsurat aceste zile, căci timpul nu mai există? Noi oamenii avem nevoie mereu de repere existențiale, poate de aceea vizionarii acelora care perioade i-au dat un timp, adică trei zile sau trei luni fără timp? Întreaga creație din macrogalaxie trece prin schimbări și transformări majore, deoarece energia care menține totul, adică **Dumnezeu Tata-Mântuitorul**, care se exprimă prin iubire, inteligență și înțelegiune cosmică necreată – aceste atracții existând ca stare de a fi – se pregătește pentru o nouă creație, renăște, a-și reface creația la alte nivele de conștiință.

Poate că o altă macrogalaxie, cu galaxii, sisteme solare și planete, se pregătește acum să experimenteze Viață: așa cum a experimentat-o macrogalaxia noastră, cu tot ceea ce este în ea. Siguranță macrogalaxia cu tot ce este în ea, căreia îi va să luăm locul pe treptele evoluției, va săltă și

pe alte nivele de Conștiință și așa mai departe că în Creație mereu se pune o virgulă, adaugînd un alt experiment, fiecare particulă de macrogalaxie de-a lungul eonilor prin toate lumile, prin planurile vibraționale. Iar pe când se crede: **În următorul apogeul cunoașterii, am ajuns la** un alt nivel o altă virgulă, care deschide noi și noi experiențe evolutive. Atunci îți dai seama că nu știi nimic, nu ești nimic, ca doar Dumnezeu Creator este. Si totuși, ești tu care începiști acel sentiment de dor nebun, dorul și dorinței de a face din nou parte – de unde în acel nimic de unde au început lucrurile, neolo unde îți ai început călătoria.

Înțelegi cum să ajungi acolo unde îți dorești să te întâlnă?

Nu toti ce facem? Ne credem Dumnezei și credem că distrugere a Creației? Ne umplem viața și ne imbubăm cu mâncăruri, băuturi, sex și distructiv? Credem că așa suntem și noi? Credem că ne putem răzvrăti împotriva lui și Creației?

Nimul gândindu-te la măreția de care am spus înainte, poți înnebuni. Dar să crezi că poți să faci măreție, această operă a Creatorului, nu înțelegi, trebuie să fii nebun de-a binele, pentru că înțelegi că niciun om crede că face ce vrea.

Înțelegi că treceem din nou la perioada dintre cele două apogeuri? Macrogalaxia va fi guvernată de Marele Guvernator Macrogalactic prin guvernatorul său care este în urmă și Guvernatorii Galaxiilor, care la rândul

lor vor coordona pe guvernatorii Sistemelor Solare aceştia vor coordona pe guvernatorii planetari, o care se va respecta și după următoarea pulsăcie, **punctul zero** al unui alt început. Guvernații Macrogalactici vor fi guvernați de impulsurile conștiință vibratorie, de gândurile emise de Creator. Energia care Menține Totul interconectat, din **nucul central de lumină necreată din inima Creatorului**.

Urmează o altă pulsăcie, care semnează **punctul zero**, sau anul zero al Creației renăscute, ziua 1. Planeta Pământ trece prima oară prin acestă experiență macrocosmică, aceea de a se înălța către Viul Vieții, de aceea trecerea planetei prin tunelul lumină va produce schimbări foarte profunde în tot ce înseamnă Viață. Se va elibera din toate ființele Vieții, de la începuturile planetare până la **pulsul zero**, tot ceea ce ființele au creat în neîmpărțită Legea Divină, toate fricile, toate traumatismele fizice și emotionale, mentale. Cei care se opun schimbărilor transformărilor în mod voit, până la urmă aleg să plece pe planetă; cei care o fac în mod inconștient vor treziți prin boli, depresii sau de teama cauzată de următoarele purificări ale planetei prin catastrofe naturale.

Undeva în profunzimea ființei noastre noi nu știm toate aceste lucruri, de aceea am și venit pe planetă acum și tot de aceea suntem parcă toți în stare de resemnare, pe care fiecare o vede la tot patru. Aceasta e o resemnare pozitivă, pentru că înseamnă abandonare în fața lui Dumnezeu, pentru că știi că ai posibilitatea să te împotrivești. Dar tocmai această resemnare te face să mergi înainte, să creezi că

ți te bucuri de viață, să continui în bucurie și în lăudă.

Nu mai există și un alt fel de resemnare, acel

în lăsu Vieții pe care îl sugestionează media, religiile, acestea fiind manipulate de putere și în nebunia lor încă mai cred că se pot schimba lucrurile, cred că se pot opune lui lui. Acel fatalism care te îndeamnă la renunțare la bucuria, a „trăi”. Schimbarea macrogalactică și planetară se va produce orice amintirea și abandonarea în fața lui Dumnezeu nu te permite și a accepta până la nivel spiritual lumină trimisă nouă de Creator.

Nu știpl, ceea ce ni se pregătește nouă este

lucruri pe toate planurile existențiale a **cine suntem noi? Cine sunt eu?** Vom avea oportunitate în această privință deoarece, cu cât ne amintim mult de **pulsăția zero**, vom conștientiza că nefericirile eronate făcute de-a lungul eonilor de către creații din Gândul-Cuvântul Divin, apoi vom fi expulzați de suflarea Divină în galaxii, lăsăți și sisteme solare, ca să învățăm ceea ce noi suntem, dar ni s-au pus vălurile uitării, am trecut prin lăsături ule uitării din basmele noastre și ale altor lăsături pentru a experimenta și alte nivele de lăsături.

Atunci când am venit prima dată pe planetă, vălurile erau subțiri, iar noi am rămas să învețăm de la Creator, la Matricea Divină și la ființele din dimensiuni. Atunci a fost Raiul sau Paradisul. Atunci în desăvârșire, am co-creat prin Legea

Divină întreg ecosistemul planetar, am trăit în bucurie și iubire.

Dar unii umani, sau fii de Dumnezeu, au avut primul gând de separare, gândindu-se că dacă au atât putere în a co-crea cu Divinitatea, pot să-i ia loc. Pentru că, deși trecuseră toți prin râul uitării, însă a permis accesul la majoritatea tainelor cosmice pentru a trăi în bucurie în paradisul numit pământ. Acel gând de grandomanie a fost lansat în Univers, Creatorul a auzit și a permis acest experiment al copiilor lor, știind că noi putem exista doar prin El și în El, acel gând permitând doar o separare mentală față de creator, o iluzie.

Și pentru că Dumnezeu Creator a permis astfel de lucru, acest gând a fost recepționat de ființe din sisteme solare, foarte inteligente, dar create cu totul altfel decât oamenii, cu alt chip, alt mod de manifestare, care se hrăneau cu energii mai grosiere și vibrație și frecvență. Pentru că tot ce e viu primește „păineaua noastră cea de toate zilele” prin respirație aerul este hrana noastră de bază - pentru că dincolo de ceea ce cunoaște știința, aerul mai conține gânduri hrănitoare sau energii și informații direct din Sistemul întregii Creații. Aceste energii-informații hrănitoare găsesc în toată Creația, sunt specifice fiecărei galaxii, oricărui sistem solar și planetă, fiindu-i destinație energii potrivite cu starea vibratorie a acestora.

Odată cu emiterea aceluiași gând de grandomanie, a apărut ego-ul uman. Ființele care au recepționat gândul Ego-ului fiilor de Dumnezeu au venit pe pământ tot cu nave cosmice. Aceste ființe au intruși – fiind de vibrație și frecvență mai joasă

decât de cei care le chemaseră. Și în interiorul Planetei Pământ era mai înaltă decât în exterior de unde au venit, într-un mod foarte strălucitor început să introducă în gândurile oamenilor, în special pe timpul somnului, tot astfel ca prin frică să genereze o energie de viață cu a planetei lor, pentru a se putea hrăni. Planeta pământ nu le putea furniza acea energie, deoarece aveau nevoie, pentru că au încălcat legile naturii de a sta fiecare unde îi este locul să trăiască. Au început să se hrănească cu frica și energie ci o generau prin emisii de gânduri și vibrante joasă, în dezacord cu Natura și cu

oamenii primordiali, acești fii de Dumnezeu, care pe planetă, ei au participat la crearea celor planete și trăiau în armonie cu celalății. Toți au auzit gândurile de a se aduna și să o folosească pentru a-i distruge, au reacționat, știind că Dumnezeu le permite acelora să trăiască singuri. Din cauza acestora, planeta a urmat curs în Creație, în viața Sistemului Solar și în Univers, decât cel care îi era pregătit, bineînțeles în sprijinul Divinității.

Viața în bucurie și armonie pe planetă a durat multă vreme, dar odată cu apariția gândurilor de a se aduna și să distrugă creația lui Creatorului ale celor cățiva, ceilalți oameni au înțeles că Dumnezeu – de frică să nu-și piardă calitățile și să nu ascunsă atât de bine în ființa lor, știind că în finalul cănd se vor putea arăta și manifesta

din nou în toată plenitudinea și frumusețea lor, să călătorescă și au fost creați.

De-a lungul eonilor Divinitatea și-a trimis mesageri pe planetă, pentru a ajuta meninerea speranței, credinței și iubirii, a ajutat rămâna aprinse în interiorul oamenilor acele atribuite calități divine, până va veni momentul scoaterii lor din lumină. Planeta și Omenirea au trecut prin aceste momente create de Divinitate prin mesagerii ei de multe ori, fără a fructifica la maximum Lumina acestora, din cauza ascunderii calităților divine profundă în interiorul lor. Dar pentru că oamenii de acasă din interiorul lor au strigat după ajutor, de asemenea, planeta care le-a preluat fricile și le-a purificat către mult a putut, iată că Dumnezeu răspunde, creând astfel creștere a undelor pulsatorii din Soarele Macrogalaxy, care prin efectul de undă cuprinde și Pământul în tunelul de lumină. Putem să-l numim tunelul schimbărilor și transformărilor prin creștere vibratională până la nivel macrogalactic.

Aceia dintre oameni care prin gândul lor, și ego-ul lor au adus ființe din alte galaxii cu vibrație înaltă, împreună cu aceste ființe, sunt acum pe planete împreună cu toți oamenii de la începutul vremurii, pentru că e vremea „secerisului”; ce ai semănat, adu culegi. Este o hotărâre cosmică, de la care nimeni nu poate lipsi, nimeni nu poate fugi.

Când Dumnezeu și-a trimis mesagerii pe planetă, pe primii fi fi creați, atunci unii între ei nu suportând lumina și vibrația înaltă a Fiilor, au plecat în locurile de unde au venit, iar alții s-au ascuns în locuri numai de ei știute, pentru a-și continua viațile.

Cu timpul, acești intruși au învățat să ia înălțări uman, mărșăvile mergând până acolo încât au ajuns să devină chipul multor lideri care vroiau să facă ceva pentru omenire, anihilându-i pe aceștia ca să-și poată, credeau că luce manopera la bun sfârșit: aceea că întreaga omenire să se supună lor, înălțându-o în „închisorile urgențice” creatoare de coșmaruri, griji, frici, înțelepciune, posite de tot felul, iluzii și minciună.

Dar în această perioadă de trecere a planetei în tunelul de lumină, intrușii vor fi demascați treptat și înălțarea înaltă de lumină ce cuprinde planeta, iar cei care îl au chemat prin ego-ul lor de asemenea. Acea omenire, care va primi și va accepta cu bucurie înălțările planetare și ale ființei lor, va traversa tunelul ușor prin unda de lumină. Vor beneficia de tunelul acelei Pulsații Zero (0), apoi de următoarea undă care va fi punctul zero, sau anul zero, ziua 1, și toate alte etape de experiență macrogalactică, inclusiv solară și planetară.

Intrușii, care sunt în număr mult mai mare decât ne putem imagina, unii vor pieri pe parcursul tunelului de lumină, alții vor încerca să reziste tot felul de dezastre planetare dincolo de tunelul de purificarea planetei, crezând că pot opri tunelul. Transformare prin tehnologii avansate ca cutremure, uragane, inundații sau un alt tip de eveniment mondial. Tot prin tehnologii vor introduce în tunelul oamenilor frici de neimaginat (aceasta se întâlnește), sau chiar vor crea holograme pe cer cu aspect religios, pentru ca frica să fie creată și pe seama lui Dumnezeu.

Aici e nevoie de mare atenție, pentru că nu vor putea cădea în capcană. Gândiți-vă să consultați-vă interiorul, adică inima împreună cu rațiunea și simții, pentru că adevarul este în fiecare. Acești intruși, așa cum am spus, sunt foarte inteligenți dar lipsiți de stări emoționale, de sentimente. Ei sunt foarte bine ce se întâmplă acum la nivel macrogalactic și pe planetă și se opun din toate puterile, pentru că acum, **frica lor e cea mai mare**. Deși ei știu că mai au nici o sansă, chiar dacă pe planetă există Legea liberului arbitru, ei continuă cu intenții și față distrugătoare, chiar insistă asupra lor, dar se amânat singuri. Pentru că Dumnezeu Creatorul nu-și distrugă Creația.

În momentul **pulsătiei zero**, intrușii, împreună cu cei care i-au chemat și cu cei care de bunăvoie supun lor din interese materiale sau pentru beția pură politico-financiare, vor fi expulzați pe o planetă cu vibrație grosieră, joasă, unde se vor putea hrăni cu energia ei și unde vor fi obligați să muncească pentru a-și câștiga existența.

Cei care s-au supus lor din ignoranță și s-au lăsat păcăliți din naivitate, împreună cu restul omului care nu dorește să se trezească și să acceseze transformările, vor fi trecuți pe o planetă asemănătoare cu Pământul de acum, unde vor experimenta încă un ciclu de dualitate, de iluzie și separării de Dumnezeu, până când vor hotărî să deschidă inima și mintea către iubire. Creatorul le va trimite și lor mesageri cerești, care puțin câte puțin vor ridică vibrația planetei lor, iar unii mesageri-avatari vor trece pe această planetă odată cu ei, punându-se

în aerul său pentru a-și ajuta frații neștiutori. Acești amăgesci intruși, nu vor putea face nimic; vor fi oricără de subteran și sofisticat construită o casă protejată de microfotonii de lumină de vibrație.

Înainte ceci care au atins deodată cu planeta noastră, apoi următoarea pulsărie sau punctul **zero**, ziua 1, aceștia vor intra într-o perioadă atât de înalte, încât nu vor mai pofti nimic. Este acel întuneric de care vor fi povăduși. În această perioadă dintre pulsării noastre, lor vor renăște pe planetă înălțată. Alții vor fi înțeleși, lor cei mai bine pregătiți sufletește vor fi înțeleși pentru a-i ajuta pe ceilalți. După perioada nouă sursă de lumină, cu noua vibrație ei vor trezi din somn, buimăciți de ce li se întâmplă. Vor constata că nu mai sunt bolnavi, că sunt tot mai supli și mai atletici, că știu foarte bine să le fi învățat vreodată.

Va fi o perioadă de câțiva zeci de ani de învățătură pentru planetă și omenire, de adaptare la noua vibrație, de creștere emoțională la această schimbare. Bătrâni vor fi înțeleși, toți vor fi și vor arăta cam de 30 de ani să vor mai cunoaște după aspectul fizic mamă și tată și fiu, dar va fi un alt nivel de percepție, de cunoaștere pur și simplu și totul va fi înțelește.

Nimic nu e nou în Univers

Macrogalaxiile, galaxiile, sistemele solare, planetele foarte evolute, la începutul evoluției lor trecut prin „probe” și situații asemănătoare celei pe care trece Macrogalaxia noastră, respectiv planeta Pământ acum. Mereu tehnologia a luat avânt înaintea spiritualității, experimentând și alții puterea atomului, fel de distructiv ca și pământenii.

Dar dincolo de puterea atomului mai este putere mult mai fină, mult mai subtilă, o putere atât de mare încât dacă omul ar reuși să o cunoască acum, putea inventa aparat de zbor care ar călători secunde milioane de ani lumină, fără să fie afectate timp. Această putere e simțită de unii fizicieni, matematicieni, ei știu că există. A luat ființă nu de înainte, ci o altă ramură a fizicii, fizica cuantică de astăzi, care este doar abecedarul pregătitor pentru descoperirea acestei noi puteri, să-i spunem **omat** – de la anagramarea **atomului**. Aceasta descoperire se va întâmpla la câteva sute de ani (după măsurătoarea actuală a timpului) de la Punctul 0, anul 0 al unui alt început, și va întâmpla doar atunci când omenirea va fi pregătită în totalitate etic, moral, spiritual pentru această descoperire. Această revoluție a științei va fi cea mai mareată aventură în cunoaștere și frumuseții universale a Creației.

După cum am mai spus, fiecare descoperire trebuie să fie făcută publică, aşa încât întreaga omenire să se bucure de ea. Atomul și Omatul sunt atât de apropiate, ca și cum ar fi părțile aceleiași monede, dar totu-

să parte. Punte de legătură între ele nu există, dar

există o va face Omul, pentru că posibilități sunt infinite. Toate aceste Legi descoperite în descoperirii spirituale și științifice și mai multe, pentru că de acum știința și spiritualitatea vor fi unele.

3. Stații de amplificare

Dar pentru ca toate acestea să fie posibile frații și prietenii noștri din Soarele Macrogalactic și din alte galaxii mai evolute au creat în sistemul nostru solar un sistem de amplificare a energiilor, ceea ce efecte vindecătoare emise prin pulsăția sorilor macrogalactic-galactic și ai sistemului solar, către direcționare către toate planetele și ființele planetare.

Pentru ca de aceste energii vindecătoare să beneficieze întregul Viu al Vieții, îngerii și arhanghelii au înzestrat și o parte a umanității astfel de sisteme de amplificare a energiilor vindecătoare ale iubirii. Presupun că este vorba de chakra suplimentară a inimii, un fel de acumulator deținător – transmisiator de energii benefice. Cei care sunt deja înzestrați cu aceste amplificatoare, prin simpla lor prezență pot dăruia celor din preajma lor (familie, prieteni, colegi, locuri publice) energii vindecătoare. Ei sunt ca niște lumini aprinse în întuneric. Chiar dacă aceste lumini sunt văzute sau simțite numai de anumiți oameni, aceasta nu înseamnă că ele nu există. De la o zi la alta numărul oamenilor care se trezesc, adică al acelora care acceptă că iubirea și credința sunt atributele prin care planeta și omenirea pot fi salvate, este din ce în ce mai mare.

Cu cât există mai multe lumini aprinse în întuneric, cu atât lumina este mai mare, mai clară, mai înflăcătoare. Cu aceste stații sau sisteme de amplificare a energiilor, unii oameni au fost înzestrati în naștere, alții le-au dobândit pe parcursul vieții în rugăciune, post, fapte frumoase și înină curată. Dar cum acestor sisteme le-au fost activate și altfel, acelea prin care, datorită energiilor emise și amplificate, oamenii pot să vadă sporadic, unii chiar permanent, lumile paralele, acele dimensiuni unde noi coexistăm ca ființe multidimensionale, pot primi informații din acele lumi, benefice pentru viața planetară actuală.

Această stație de amplificare a energiilor vindecătoare pentru planetă este aceea „Crucea energetică a Terrei” despre care a scris atât de înainte și de profund Melfior Ra. Dacă unor oameni să activă „stația” de amplificare a energiilor, să știe că și planeta o are, sub forma acestei cruci energetice. Această stație – cruce energetică – primește emisile din Marea soare macrogalactic, prin galaxiilor și ai sistemelor solare. Vrem, nu vrem, să înțelegem totul, noi putem doar să acceptăm sau să opunem. Dar știm foarte bine că a ne opune că energii înseamnă boală, depresie, descurajare. Deocamdată putem să ne îmblânzim ego-ul iubindu-l și lăudându-i înțelegere, pentru că milioane de ani a învățat să fie șef, prin misticism, dogme, credințe

Chiar dacă misticismul, religia și dogmele sunt deținut departe de adevărurile divine prea multă vreme prin manipulații psihologice cumplite, roata se

învârtește iar acum a sosit vremea să se termine cu toate acestea. Majoritatea oamenilor, în special țărani noștri evlavioși, indiferent de etnie, știu că Dumnezeu lucrează prin oameni, prin semne și datorită inimii lor curate le va fi mai ușor să accepte schimbările planetare, adevărurile care vor ieși la lumină. Spun aceasta pentru că ei ar înțelege foarte bine și li se pare normal ca Dumnezeu, prin emisari (ființe) din alte galaxii, să ajute sistemul nostru solar. Și chiar dacă s-ar speria puțin dacă aceștia s-ar ivi în fața lor, și-ar face o cruce hotărâtă și cu credință mare din sufletul lor ar înțelege că ce e de la Dumnezeu e de la Dumnezeu. Ei au atâtă credință în puterea Crucii încât nici o entitate cu gânduri separatiste față de Dumnezeu nu rezistă în fața gestului și credinței lor.

Poate ne-ar fi de folos să ne străduim să simțim asemenea lor, dacă nu avem credință și iubirea de Dumnezeu bine ancorate în ființa noastră. Pentru acești oameni nu a fost nici un impediment în a accepta și a primi în ființă lor acel sistem/stație de amplificare a energiilor vindecătoare, pentru că ei gădesc cu inima, iar grijile și le îndreaptă spre cultivarea pământului, creșterea animalelor, pasărilor sau albinelor, spre treburile gospodărești. Chiar dacă am spus griji, sunt de fapt doar gânduri de administrare a ceea ce au în folosință de la Dumnezeu, ei fiind foarte conștienți de acest lucru.

Fiți atenți la acești oameni de la țară, vom avea nevoie curând de înțelepciunea lor! Aceștia nu se implică în bârfele satului, merg duminicile și sărbători la biserică îmbrăcați modest dar frumos, ai gospodării curate și bine rânduite, când îi vezi

grădină sau în curtea lor simți că sunt una cu ceea ce îl inconjoară. Sunt foarte cumpătați la toate și iubesc viață. Se implică cu ușurință și cu bucurie când e vorba să dea o mână de ajutor la orice eveniment din sat, apoi se retrag discret. De ei foarte rar auzi prin sat nicio ceea. Ei doar SUNT. Copiii se simt foarte bine în preajma lor, iar atunci când devin adulți au impresia că nu trăit o poveste fascinantă în preajma acestora, cunoscătamentul și învățatura culese de la ei influențându-le pozitiv întreaga viață.

Abia acum, când scriu acestea, realizez că am avut bucuria de a trăi în copilarie aproape de astfel de oameni, care erau total neînțeleși și nebăgați în seamă de cei din preajma lor, de familiile lor. Și miroseau frumos, țărani aceștia miroseau tot timpul frumos, și când se întorceau transpirați de la câmp, mironeau a busuioc și a aer proaspăt de munte.

Îmi amintesc bine de moș Viluca, cel care știa să repară orice fel de mașinărie, radiouri, televizoare, să fie un dar nativ de a ști unde e defecțiunea și cum să repară. Întreg satul venea la el pentru astfel de probleme, să căutau și din alte sate pentru a le repara mașinile sau batozele. El era singurul din sat care avea tractor și batoză, în anii 1960-1985, de care înțelegea întreg satul. Cu toate acestea, a fost singurul din sat care a rămas cu casa acoperită cu paie, cu lut în jur în casă. Nu a vrut nici linoleum, nici dușumea, să șpăle pe casă. Voia să se simtă bine cu ce are, așa urcă. Copiilor lui le era rușine, întreg satul să fie modernizat, oamenii erau foarte harnici, iar pentru că satul nu a fost colectivizat, cel puțin hrana le era sigurată tuturor. Deși era cel mai bun meșter din

zonă, deși repară orice, a trăit mai mult în sărăcie, pentru că nu a cerut niciodată bani pentru lucrul lui. Unii îi mai dădeau câte ceva, alții doar un mulțam fain.

Singura modernizare pe care a acceptat-o a fost să-și introducă curentul electric în casă și în grajd. Ce tare se mai bucura că nu mai era nevoie să aprindă dimineața lămpașul când mergea la animale, că doar apăsa pe întrerupător. Tare se mai minuna de această invenție și povestea câte lucruri ar fi făcut el dacă ar fi avut curent electric când era Tânăr. Energia electrică a fost introdusă în sat în 1971, când moș Viluca avea vreo 70 de ani. Cu bunica mea tare îi plăcea să mai stea la taclale. O țineau numai într-o glumă și un râs, dar într-o zi bunica mea i-a zis pe un ton grav:

– Măi Viluca, io nu mai am mult, cred că m-oi duce la Dumnezeu și vreau să te rog mă, ca la înmormântarea mea tu să îmi cânti la ceteră. Nu mă interesează ce or zice oamenii, da' tu promite-mi că o să cânti.

– O să cânt mai frumos ca niciodată, îți promit, da' voi și râde de tine și voi ști că aceasta e cea mai bună glumă pe care mi-ai făcut-o, dar e cea mai bună pe care îți-am făcut-o și eu.

Părinții mei și vecinii știau de înțelegerea lor și se distrau. Dar după vreun an bunica s-a îmbolnăvit și la 82 de ani a plecat la Domnul. După înmormântare, la masa de pomenire, care a fost făcută în grădină, lângă baltă (baltă îi spunem fântânii din grădină, foarte frumos zidită, acoperită cu o lespede mare de piatră, de unde scoatem apă direct cu

găleata), acolo unde a vrut bunica, chiar sub mărul parmen auriu unde îi plăcea atât să stea la umbră vara, moș Viluca a apărut cu cetera. Minune: nimeni nu a comentat nimic.

Tatălui meu i-a apărut un zâmbet în colțul gurii, i-a făcut semn din cap că e în ordine, iar moș Viluca a început să cânte, la început doine și cântece de jale, cetera parcă plânghea, apoi cu fiecare pahar de țuică de prune băut, cântece tot mai veselă, până ce o parte din meseni, la început cu jenă, apoi din ce în ce mai relaxați, s-au apucat de horit, de cântat. A fost cea mai frumoasa înmormântare la care am participat vreodată, a bunicii mele după tata, pe care am iubit-o foarte mult și care a știut să plece într-un mod atât de minunat.

Ce frumos și-au râs de moarte acești doi oameni, cu școală puțină, dar cu înțelepciunea în suflet și cu cunoașterea în inimă și în sânge. Despre acest fel de oameni vorbesc și încă-i mai avem. Acei țărani care atunci când se uită spre cer ȘTIU ce urmează, care au bine înrădăcinată în ei acea înțelepciune care îi face să se bucure de tot ce le intră pe ușă, pe ușa vieții. Chiar dacă am deviat puțin de la mesajul clar, acela de înzestrare și activare a oamenilor cu sisteme/stații de amplificare a energiilor vindecătoare pentru planetă și oameni, am dorit să simțiți și să conștientizați puterea acestora în oameni. Deși Dumnezeu le-a dăruit tuturor, aceste stații de amplificare au fost primite doar de o mică parte a omenirii, celorlați fiindu-le foarte frică să le accepte, să accepte schimbarea și transformarea lor în lumină...

Marii astrologi, astrofizicieni și astronomii sunt toți atenți la schimbările, la jocurile astrelor în apropierea, în timpul și după eclipsele solare sau de lună. Chiar dacă am zis jocul astrelor, știm că acestea, asemenea soarelui și pământului, au rolul și mersul lor bine stabilit în Univers. Eclipsele generate la nivel de galaxie și sistem solar, de fiecare dată când se întâmplă schimbări cu noi, pământenii, nici chiar acum, când suntem dotați cu tehnologii supersofisticate, nu ni le putem imagina.

Aceste eclipse de soare sau lună provoacă de fiecare dată pentru planeta noastră modificări în unitățile de conștiință care se găsesc în fiecare celulă și moleculă din corporile ființelor vii, din aer, apă, praf, stele, sori, etc. din Univers, dar care se găsesc și în vidul cosmic, în energia necreată, ca gânduri ale Creatorului Tată-Mama Dumnezeu, urmând să se regăsească apoi în Univers exprimate prin Cuvânt. Imaginează-vă doar câte unități de conștiință se află în voi, câte celule-molecule aveți și vedeți cam în ce fel vă influențează aceste fenomene cosmice, pe dinăuntrul vostru, dar și pe din afară. Chiar dacă unii se plâng de greutățile vieții, Creatorul dăruiește tuturor la fel, dar culege cine vrea și cine poate. Și cu siguranță cel care vrea, poate, dar în respectul legii divine.

Dar în vremurile pe care le trăim acum, aceste efecte generate de eclipse se multiplică în densitate, informație și energie, deoarece mesageri ai Creatorului, „ascuși” de eclipsă, prin nave玄micе de

dimensiuni colosale epurează informațiile, transformându-le pe cele de neîubire, emise de umanitate, în energii benefice. Oricum acești mesageri, îngeri sau ființe din alte dimensiuni, fac acest lucru continuu, doar că uneori intervențiile sunt de urgență. De asemenea, având în vedere că întreaga atenție publică este îndreptată spre eclipsă, pot ateriza cu module pe pământ, pentru a mai însămânța în planul terestru embrioni ai marii schimbări care se desfășoară acum.

4. Modul de organizare începând cu anul zero

Guvernatorii planetari vor fi desemnați de guvernatori ai sistemelor solare, aceștia de guvernatorii galaxiilor, guvernatorii galaxiilor de guvernatorul macrogalactic, iar acesta de Creator prin gândurile emise de El. Guvernatorul planetar va fi recunoscut de umanitate după forma și culoarea Luminii. Guvernatorul fiecărei macrogalaxii va avea câte un consiliu format din reprezentanți ai înțeleptilor din galaxii, sisteme solare și planete. La rândul ei, fiecare galaxie va avea câte un consiliu format din înțelepti galactici și planetari, iar fiecare planetă va avea câte un consiliu format din înțeleptii planetei, din mai multe comunități (orașe, metropole etc.), în care se vor discuta și analiza probleme planetare și cosmice, care vor fi transmise printr-un fel de televiziune către umanitate.

Guvernatorii planetari se vor arăta doar Consiliului înțeleptilor, aceștia fiind ființe, înțelepti de pe alte planete mai evolute, care au ca misiune guvernarea unei planete de vibrație mai joasă decât cea de unde vin ei. Acești guvernatori, împreună cu colaboratorii lor, sunt de fapt arhanghelii și îngerii de astăzi, cărora noi le-am dat conotații mistice. Poate că ne-ar fi fost mult mai ușor, am fi trăit în pace și în bucurie, dacă nu ne-am fi lăsat prostiții și înșelați de

către mistici și dacă am fi fost cât de cât atenți la ce se întâmplă în natură. Poate că și furnica are o conștiință și organe de simț neînțelese de știință încă; poate simți un om, dar pentru că nu-l vede poate să-și spună că e Dumnezeu, numai și numai pentru că ea nu are dezvoltate acele organe de simț care să vadă „macro”. Dar omul are alte posibilități și alte atu-uri decât furnica și stă în puterea lui să se străduiască să „vadă” dincolo de aparențe.

Acest tip de coordonare e valabil de la mare la mic, adică de la macrogalaxie la planetă-comunitate. Pentru că și acum, frați ai noștri din alte galaxii și sisteme solare mai evolute, arhangeli și îngeri, protejează, inspiră și îndrumă din planurile nevăzute, din alte Ceruri sau Nivele de Conștiință întreaga Omenire și Planetă. Dar după Punctul 0, anul 0, aceștia vor putea fi văzuți, când ei doresc aceasta, de către toți oamenii.

Lucrările în lumină sau treziții sunt pregătiți intensiv de câteva zeci de ani, prin scrieri inspirate de ființe cerești, prin prezența multor mesageri divini pe planetă, neștiuți decât de foarte puțini oameni, și de câteva mii de ani, de proorocirile din scripturi sau din scrierile oculte ale diverselor religii, din legende și basme ale popoarelor.

Tot în aceste vremuri specialiști în diverse domenii au început cercetări profunde, urmate de experimente, care exprimă și arată fără nici un fel de tăgadă că puterea omului este în el însuși, că în el e și binele și răul. Mulți dintre acești savanți, care și-au început cercetările tocmai pentru a demonstra ficțiunea totală a învățăturilor spirituale, au ajuns a crede cel mai

puternic în Creator și în Divinitatea sau puterea interioară a omului.

Dar cum nimic nu e întâmplător, aceștia sunt pregătiți cerește, la nivel vibrațional, încă de pe acum în specialitatea lor, ei constatănd după saltul planetei în altă dimensiune a conștiinței că învățatura lor din acest moment va avea echivalentul câtorva clase primare și că încep să cunoască lucruri pe care nu le-au învățat niciodată. Vor fi uimiți când și cum au reușit să știe atâtea, devenind conștienți că învățatura le-a fost și le va fi inspirată de specialiști cerești pe activități în absolut toate domeniile existente. Unele informații vor reuși să le manifeste, să le materializeze în planul fizic încă de pe acum, de altele sunt conștienți dar nu au încă potențialul energetic și puterea de a le materializa, altele vor rămâne încriptate în ei, în stare latentă, până când va veni momentul stabilit de Creator de a fi activate și utilizate.

Pentru că acești specialiști, imediat după Pulsatia Zero, își vor începe activitatea împreună cu alți lucrători în lumină într-un mod pe care acum nici nu și-l pot imagina, pentru că aceștia aproape în majoritate vor rămâne treji în Perioada dintre Pulsatia Zero și următoarea pulsatie, pentru a-i supraveghea pe cei care vor fi adormiți de către Divinitate ca să facă față trecerii dintr-o vibrație în alta și de asemenea pe cei care vor „muri”. Ei toți sunt lucrătorii în lumină de astăzi, de toate specializările și profesiile. Psihoterapeuții de astăzi, terapeutii specializați în medicină energetică, medicii foarte bine pregătiți în școlile planetare, dar deschiși spre instruire cerească, vor avea un rol foarte important pe tot parcursul

trecerii planetei prin tunelul de lumină, în momentul Pulsatiei Zero, al perioadei care precede următoarea pulsatie, sau Punctul Zero, Anul Zero al unui alt început, pentru toți cei pentru care șocul trezirii într-o cu totul altă lume va fi prea mare.

Dar cel mai mare soc îl vor avea atunci când vor constata că, în perioada dintre cele două pulsări, oameni apropiati din familiile lor, părinți, frați, surori, soți sau copii, bunici sau prieteni, au plecat într-o cu totul alta direcție, pentru a repeta un alt ciclu galactic cu iluzia separării față de Creator, în dualitate, pentru că nu au vrut, nu au putut sau nu au dorit să-și urmeze chemarea inimii și planeta mamă.

Toți aceștia vor fi conștienți de marea bucurie, pace, abundență și liniște care li se dăruiește celor care odată cu planeta au făcut saltul vibrațional într-o alta conștiință mai înaltă și îi va cuprinde atâtă durere și deznaidejde, conștientizând că nu mai pot face nimic, că e prea târziu, că Dumnezeu Creatorul nu poate fi păcălit, că ei s-au păcălit singuri. Este „durerea și scrâsnirea dintilor” din apocalipsă, pentru că vor vedea-conștientiza că de mult s-au păcălit. Despărțirea va fi foarte grea pentru cei care merg în direcții diferite, dar fiecare a ales și oricât ar încerca unii să meargă pe planeta înălțată, nu vor putea trece de bariera energetică, întrucât vor fi dezintegrați. Au avut coni la dispoziție – mesageri cerești care le-au reamintit de unde au plecat și cine sunt – dar nu au luat în considerare învățările lor, crezând că puterea financiară și de subjugare a celorlați semeni va dura veșnic.

Pentru că atunci fiecare își va conștientiza puterea interioară și puritatea sufletească, și aşa după cum zice și Nea Ion, merge singur unde îi este locul. În perioada de tranzitare a planetei prin tunelul de lumină, mesagerii creștini, fiecare la momentul hotărât de Creator, și-au activat potențialele divine cu ajutorul fraților din alte lumi, veniți să sprijine și să dea asistență planetei. Odată activate potențialele divine în acești mesageri, ei ancorează în planeta mamă și în conștiința Viului Vieții planetare energii din ce în ce mai fine, mai subtile, fiind un fel de „transformatori energetici”, protejând astfel VIUL de energii prea intense, care i-ar putea scurt-circuită canalele energetice, ceea ce ar putea provoca mari pierderi și distrugeri ale acestuia.

Am avut marea bucurie de a cunoaște sau recunoaște mai mulți mesageri ai Divinității. Printre aceștia se află și Nea Ion de la Ioneștii de Argeș, care se manifestă sub forma unui om simplu, bătrân, care vorbește în dialectul local, care spune mereu și mereu aceeași poveste, pe care dacă o înregistrezi și apoi o ascuți, vei auzi de fiecare dată alte și alte noi informații. Nici nu e nevoie să ascuți ce vorbește, este suficient să fii în prezența lui, să simți cum îți cercetează inima până în cele mai profunde și mai ascunse locuri, să simți binecuvântarea și iubirea Creatorului direct prin mâna lui. Dar pentru aceasta e nevoie să-ți deschizi inima, pentru că în prezența lui Nea Ion ființe din dimensiunile și planurile nevăzute, ființe de lumină, îngeri, arhangeli, guvernatori de galaxii și sori, Iisus Cristos și Mama Divină-Matricea

Divină își revarsă energia iubirii pentru a participa la purificarea fiecăruia.

Poate încă nu e momentul, sau poate suntem prea nepăsători când auzim de asemenea mesageri, încât majoritatea ignoră prezența lui în țara noastră, deși este o foarte, foarte mare binecuvântare pentru țară și pentru acest popor, pentru noi toți. Conducătorii țării și ai bisericilor știu de existența lui, dar dorința de putere și frica de a-și pierde puterea financiară și scaunele iluzorii ale puterii îi face să fie nepăsători, sau chiar agresivi. Pentru că ei au știut întotdeauna că Dumnezeul nostru lăuntric, spiritul nostru, Cristosul nostru interior a fost răstignit atâtă vreme și le e teamă de învierea Cristică din fiecare, pentru că atunci nu ne vor mai putea supune și manipula. Ei știu și acum că, în Nea Ion, Cristos este Viu și că poate „contagia” și pe alții cu lumina lui, și poate trezi. De aceea au făcut din învățăturile lui Iisus o religie, ca să nu conștientiază Cristosul sau puterea lăuntrică ce este în noi, în fiecare și ca să ne mai poată domina.

Dar nu le-a ținut, pentru că Dumnezeu a trimis mesageri creștini chiar în cadrul fiecărei religii, care au transformat și transfigurat religiile prin prezența lor, care au ajutat la trezirea divinității multor oameni, să că planurile lor au dat din nou greș. Ei sunt sfinții, fiecare la vremea manifestării divinității lor în toată plenitudinea, fiind renegăti de biserică în cadrul căreia erau preoți, diaconi etc.

Dar, chiar dacă „fariseii” au făcut din învățăturile lui Iisus un ritual religios, lumina Lui a patruns și în cele mai întunecate unghere, zădănicindu-le planurile. Pentru că au îmbinat

adevăruri divine cu minciunile lor, numai aşa reuşind să păcălească omenirea. Dar Adevărul este o Sămânță Vie a Lumii.

Cu toate acestea, grupuri de pelerini din mai multe orașe merg lunar cu autocare și microbuze la nea Ion, ascultând de chemarea inimii pe care le-o transmite Dumnezeu Creatorul. Multe s-ar putea schimba, dacă ar fi binecuvântați cât mai mulți oameni de el, de Divinitate prin el. Mulți pelerini s-au vindecat de boli grave, incurabile, sau au devenit vase alese, canale de lumină ale conștiinței și cunoașterii cosmice pentru omenire.

Maria Sandor organizează lunar pelerinaje la nea Ion, au fost editate până acum 13 cărți din mesajele ce le primește de la Ființele Cerești. De la primul mesaj și până la cele din prezent s-a început o școală de inițiere cerească, inițiere prin informații fine și subtile ale luminii, care pătrund și purifică subconștiințul celor ce le citesc.

Faptul că ea a avut curajul să comunice celor din jurul ei, apoi celor cu care a format un grup spiritual de rugăciune unde a început să recepționeze mesaje din ce în ce mai pline de învățături, apoi să le transcrie și să le publice, a făcut ca aceste informații să se imprime în conștiința umanității, în energia conștiinței de masă a omenirii, fiind apoi transmise prin particule foarte fine întregii omeniri. Fiecare particulă din această lumină este o conștiință vie a luminii care va aprinde flacăra iubirii divine și a credinței în oameni. Dar aceste particule se vor transmite Întregului Viu al Vieții Planetare.

În țara noastră și de altfel pe întreaga planetă sunt foarte mulți mesageri divini, canale de captare și transmitere a informațiilor divine, care cu mare dăruire impregnează conștiința omenirii cu vibrații și frecvențe tot mai înalte ale luminii.

Stim cu toții că, dacă între două camere alăturate, una fără nici o fereastră sau vreo sursă de lumină, unde întunericul este atât de mare încât „poți să-l tai cu cuptul”, și cealaltă cu ferestre mari și cu sursă de iluminat electric, dacă se face un orificiu pe peretele despartitor, lumina va pătrunde ca o rază în cea întunecată, camera devenind obscură; iar dacă se face o ușă cu geam transparent, camera va deveni luminoasă. Nici într-un caz întunericul nu va pătrunde în camera luminată. Aceasta va rămâne la fel de luminoasă ca înainte, dar în același timp va dăruia din lumeni ei și celealte camere, pentru că e conectată la sursa de lumină.

În același mod, Conștiința de masă a umanității va transfera în conștiința fiecărui lumina captată de la lucrătorii luminii. Aceștia la rândul lor vor dăruia mai departe lumină celor din preajma lor, doar prin simplă prezență. Nu e nevoie să facă nimic, doar să FIE ÎN LUMINĂ.

Așa este și nea Ion, căruia i-au fost activate aspectele și potențialele divine la o vîrstă destul de înaintată, vîrstă până la care a trăit decent, cu urcușuri și coborâșuri, cu unele greșeli, așa după cum spune el, ca orice om. Dar de la momentul vizuinilor lui și a primirii mesajelor directe de la Mama Divină și Cristos, el și-a schimbat în totalitate comportamentul, fiind pregătit prin mesaje cerești directe și clare,

instruit pentru a pregăti omenirea pentru Marea Judecată, cum spune el, sau Marea Trecere, când fiecare om de pe planetă va ști singur unde îi este locul. Pentru că fiecare își va conștientiza puritatea inimii, iar în fața Creatorului cu asta te prezinti. Cu lumina și iubirea din inima ta, doar asta contează.

Nea Ion este unul din acei mesageri divini (noi îi cunoaștem mai bine pe cei din străinătate – aşa facem noi români, ne subestimăm toate personalitățile cu potențial creativ, indiferent de domeniu), care au venit să ancoreze lumina provenită de la Soarele Central Macrogalactic prin efectul de undă pulsatorie care a creat un tunel de lumină prin care trece planeta Pământ și întreaga conștiință a umanității.

Există foarte mulți mesageri și lucrători în lumină care participă la această ancorare, dar datorită faptului că unii au funcții care nu le permit să-și arate cunoașterea, credința și iubirea, ei și-o manifestă și o transmit prin fapte celor de acasă, de la muncă, de la conferințe științifice, simpozioane etc., tocmai pentru a-și putea continua misiunea divină fără probleme. Misiune divină înseamnă să respectă legile planetare și universale care sunt înscrise în fiecare om și a învăța pe cei care le-au încălcăt cum să revină în armonie cu legea divină. Ei fac un lucru minunat, aducând lumina acolo unde e cea mai mare nevoie, la intelectualitate, în felul acesta pregătind terenul pentru forme de manifestare ale științei prin legea divină. Ei fac aceasta într-un mod atât de fin, de sensibil, de desăvârșit, încât cei din jurul lor nu înțeleg ce se întâmplă, doar își dau seama că se schimbă ceva în ei, fără să-și dea seama cum, de ce și de unde vine această schimbare.

Rolul Mesagerilor divini și ai lucrătorilor în lumină este foarte important în perioada dintre cele două pulsări (când lumina e aşa de mare, încât va părea întuneric) și imediat după pulsărea ce urmează pulsării zero, adică punctul zero, anul zero, ziua 1 a unui alt început, când cei înălțați odată cu planeta se vor trezi într-o lume cu totul nouă, o lume pe care ei nu o cunosc, fără o parte din cei dragi ai lor. Aceștia sunt oamenii cu inima foarte curată și frumoasă, dar cu puțină cunoaștere, nereușind sau neștiind cum să și-o activeze până acum. Fiecare om de pe planetă va ști atunci ce are de făcut, pentru că își va conștientiza cele mai tainești talente, va ști cum să le folosească și să le materializeze, prințând mult curaj, când își vor da seama că cei cu anumite boli cronice nu mai au nevoie de medicamente, că se simt sănătoși. Se vor minuna foarte mult de această stare de sănătate totală, având impresia că trăiesc un vis din care se vor trezi tot bolnavi. Dar când vor conștientiza adevărul...

Imediat după trecere, primii care vor sări în ajutorul celorlalți vor fi cei cu înclinații organizatorice, care în primul rând vor trece la:

- amenajarea de spații pentru cei ce au nevoie de asistență psihologică și medicală. Urmează spații pentru locuit, mai bine zis pentru dormit, spații pentru pregătirea hranei și luarea mesei, care se va face în comun o perioadă, până la restabilirea ordinii;
- întemeierea primelor comunități;
- căutarea de izvoare de apă potabilă și transportul ei în comunități;

- căutarea altor comunități, organizarea legăturii între ele, a schimbului de produse și informații;
- organizarea producătorilor de hrană, a agriculturii, horticulturii, viticulturii, apiculturii etc.;
- organizarea de grădinițe și școli cu caracter permanent (în primii 10-20 de ani) pentru că majoritatea adulților vor fi angrenați în misiuni și lucrări de urgență.

După rezolvarea problemelor de maximă urgență, înceț-înceț oamenii se vor organiza în comunități bazate pe empatie, sinceritate și ocupății. Nimeni nu va mai putea minti, pentru că toți își vor da seama că e inutil, așa încât toți se vor strădui și vor învăța să-și ducă viața în adevăr divin. Cei care au făcut saltul odată cu planeta, dar nu vor să se adapteze, nu vor să participe alături de ceilalți la lucrările necesare, vor fi scoși în afara comunităților, pe perioade anume stabilite de timp, să se descurce singuri.

Aceste hotărâri vor fi luate de înțeleptii comunității. Nimeni nu-i va judeca, nu le va reproşa, dar la finalizarea acelei perioade de timp, dacă ei se prezintă în comunitate, toată lumea va înțelege că și-au învățat lecția, iar dacă nu vin, înseamnă că mai au nevoie de timp. În această perioadă nimeni din comunitate nu are voie să comunice cu ei, deși vor fi supravegheați cu multă iubire. Ceva îi va face pe toți să ȘTIE care sunt înțeleptii, psihoterapeuții, medicii energetic, dascălii, agricultori etc., pentru că lumina din jurul lor, adică aura, le va reflecta ocupația. Aceste calități de a ști, de a vedea aura, ca și multe altele, au

fost dobândite odată cu saltul planetei pe acest plan vibrațional. Cei care vor să se adapteze, dar nu pot, vor fi ajutați de specialiștii noii medicine, care și face simțită intrarea în viața omenirii încă de pe acum.

Noua medicină

Această medicină cuprinde toate ramurile medicinei actuale, dar cu alte forme și metode de tratament, medicii lucrând cot la cot cu psihologii și psihoterapeuții, fiind de acum conștienți de **om ca întreg, însemnând corp fizic, suflet sau emoțional și spirit**.

De la o zi la alta, cei implicați în domeniul sănătății vor intui și vor cunoaște noi metode de tratament, urmând ca în câteva zeci de ani, după măsurătoarea actuală a timpului, să se ocupe doar cu vindecarea psihomoțională sau cu echilibrare energetică. Se vor specializa atât de mult, încât în colaborare cu biochimiști, fizicieni, informaticieni și alți specialiști, vor elabora tehnologii de reinnoire în totalitate a unor organe sau a unor părți din corp, folosind matricea energetică a celor tratați, conștienți acum că și corpul fizic este doar o altă formă de energie.

Acest domeniu va mai cuprinde o secție complet nouă, cu medici și psihologi care vor inspira pe medicii care au făcut saltul odată cu o parte a omenirii pe acea planetă cu vibrația-frecvența luminii asemănătoare cu a pământului înainte de salt. Aceștia,

prin tehnologii avansate, vor putea monitoriza și urmări pe cei care au dorit să repete încă un ciclu cosmic de dualitate. De asemenea, cei din secția nou formată, nevăzuți, vor putea participa la salvarea de vieți în cazuri de urgență, aşa cum fac îngeri pentru noi acum, care sunt de fapt frați ai noștri din alte sisteme solare și galaxii, cu o conștiință mult mai înaltă ca a noastră.

Dar fiecare domeniu de activitate va avea câte o secție nou formată cu scopul de a-și ajuta frații care au hotărât să mai repete încă un ciclu de dualitate. Dar ei nu-și vor continua viața de la nivelul tehnologic de acum, ci o vor lua de la început doar cu cunoștințele care le-au rămas în memorie, străduindu-se încă de la început să păstreze aceste cunoștințe și să le cultive într-un alt sens decât cel pe care l-au ales înainte.

Chimia, biochimia, fizica

Cercetătorii vor descoperi noi elemente chimice despre care acum nici nu ar putea gândi că există, după care imediat vor descoperi și Legea Interconectării Informaționale a Elementelor, care arată că, deși acestea sunt clare, fiecare element fiind de sine stătător, în situații speciale de echilibrare naturală, unele elemente chimice vor împrumuta informații altor elemente chimice, acestea transformându-se în elementele de la care au împrumutat sau care le-au dăruit informația.

Acest fenomen se întâmplă și acum pe pământ în zonele virgine, unde omul încă nu a reușit să pătrundă; echilibrarea elementelor se face în mod natural, prin reacții doar de natură știute. Noroc că știința nu a descoperit încă acest lucru, pentru că ar fi dus la alte cercetări în domeniul armamentelor. Nu e vorba de reacții chimice aici, nici de cedare sau primire de electroni, ci de acea informație fină-subtilă pe care chimistii încă nu o intuiesc, poate doar unii savanți „nebuni”.

La nivel de știință, această descoperire va avea **impact planetar** asupra tuturor domeniilor de activitate, pentru că Viul Vieții va comunica prin îngeri și spirite ale naturii când în unele zone este surplus sau deficit de anumite elemente, iar oamenii vor putea corecta în timp foarte rapid și echilibra acele locuri. Vor reuși să facă aceasta pentru că, imediat după descoperirea acestei legi, vor descoperi și metodologiile de aplicare ale acesteia. Chimia, ca domeniu de cercetare, se va axa mai mult pe bucuria descoperirii Măreței Opere a Creatorului, împreună cu biochimia și fizica.

Pe această Lege nouă descoperită și metodologiile de aplicare a ei se va baza medicina viitorului, în special chirurgia, care va fi înlocuită cu un alt domeniu cu altă denumire, ce presupune, aşa cum am mai spus, transferul informațional al elementelor sănătoase din om către elementele nesănătoase, ținând cont de matricea energetică a fiecărei ființe ca **matrice unică**, apoi de matricea fiecărui organ, care va putea să creeze în întregime un organ afectat, o parte din corp sau întreg corpul.

În concluzie, vom rămâne veșnic tineri și vom trăi pe planetă atât cât dorim. În biochimie și în fizică, cunoscându-se deja Legea Interconectării Informaționale a Elementelor, s-au făcut pași mari în studiul Interconectării dintre ființe și întreaga natură, care funcționează împreună ca Viu al Vieții, descoperindu-se că Interconectarea în Unitate a Viului se face prin Legea Interconectării Microfotonice, care transmite instantaneu orice informație Viului Vieții, apoi Sistemului Solar, Galaxiei, Macrogalaxiei etc. Exemplu: dacă o frunză va cădea dintr-un copac undeva în Australia, imediat tot Viul Vieții va cunoaște aceasta. Imagineați-vă câte frunze cad pe secundă pe planetă și gândiți-vă cu ce viteză și putere colosală lucrează aceasta lege.

În aceste informații care sunt transmise Viului Vieții, intră și gândurile oamenilor, vorbele, faptele, emoțiile, fenomenele naturii, absolut orice ține de planetă, sub formă de informații energetice și energii. De aceea e valabil ce a spus Iisus „eu exist și în fiecare fir de iarbă” și că „nimic nu poate ascunde”. Viul Vieții va selecta ceea ce va transmite mai departe Sistemului Solar, care va selecta ceea ce va transmite mai departe Galaxiei, la rândul ei aceasta va selecta ceea ce va transmite Macrogalaxiei, iar aceasta Tatălui-Mamei Dumnezeu Creator, într-o desăvârșire creată chiar de El. „Nici un fir de păr din capul vostru nu vi se va mișca fără știrea mea” a spus Iisus – și așa este.

O lungă perioadă omenirea va fi fascinată de aceste descoperiri, neștiind că acestea sunt doar începutul unor descoperiri din în ce mai fascinante,

urmând mereu altele și altele, care vor arăta Înțelepciunea, Iubirea, Bucuria, Inteligența și Ordinea cu care Dumnezeu Creatorul le-a întocmit pe Toate, a creat Totul. Doar în mintea unui om bolnav nu este ordine, dar și această lipsă de ordine este doar o iluzie, care după Punctul zero nu va mai exista, pentru că toate iluziile vor fi stăsește, anulate. Se va trăi doar în adevăr divin.

Descoperirile științifice nu vor mai fi secrete, omenirea întreagă putând să se bucure de ele în ceremonii special organizate, în care se va recunoaște Măreția Dumnezeului Creator și a Creației Sale. Să nu vă imaginați festivitățile religioase de astăzi, pentru că nimic din ce e mistică, superstiție, religie nu va mai fi, întreaga omenire percepând acum, intuitiv, adevărul divin. Va fi acea bucurie liberă, în libertate totală, pe care și-o manifestă copiii uneori.

Știința va porni cercetări ca să descopere acea unitate ce interconectează informațional elementele, cercetări care vor duce la descoperirea altor Legi, care vor face ca omenirea să evolueze atât de rapid și de armonios încât saltul într-o conștiință vibrațională mai înaltă se va face cu mare ușurință.

Se vor inventa aparate de zbor sofisticate, de mărimea unei machete de acum, având senzori cu Legile interconectării informaționale a elementelor și metodele lor de aplicare, care vor face ca, la o anumită comandă, să-și mărească volumul și dimensiunile la capacitatea unui aparat de zbor în funcție de ceea ce este nevoie, iar la alte comenzi să decoleze și să zboare cu viteze superluminice.

Nu va fi nevoie de combustibil pentru că aceste Legi descoperite vor face ca, prin anumite tehnologii, fiecare aparat de zbor să-și „fabrice” singur combustibilul, care nu va mai fi poluant și nu va „seca” prin folosirea lui resursele planetare. Vor veni alții cu descrieri mai detaliate ale acestor Legi, eu pot doar să vă spun că actuala știință a matematicii va fi dată peste cap odată cu această descoperire, începându-se o altă cunoaștere și cercetare în acest domeniu.

Agricultura

Datorită climei, agricultorii și horticoltorii își vor putea organiza foarte eficient și ușor activitatea, fiind nevoie doar de afânări ale solului, de puține lucrări de ajustare a pomilor fructiferi în horticultură, a viaței de vie în viticultură și bineînțeles de semănare-întreținere-recoltare la coacere. Toți dăunătorii, de asemenea și buruienile vor dispărea sau se vor transforma, rămânând pe planetă doar ce este folositor omului și planetei.

Nu vor mai fi animale domestice, așa cum înțelegem noi astăzi prin domestic, nemaifiind nevoie de ele nici în muncile agricole, nici pentru alimente, pentru că întreaga hrană va fi vegetariană și proaspătă. Foarte rar se vor găsi alimente la foc, natura dăruind omenirii întreaga gamă de fructe și legume bogate în substanțe nutritive necesare omului.

Pentru că atunci fiecare va ști cum să fie atent la corpul lui care îi va transmite intuitiv cum să se

alimenteze. Proteinele și alți nutrienți, ce se găsesc acum în carnea diferitelor animale, păsări sau pești, se vor afla în fructele unor pomi și arbuști fructiferi. și chiar dacă animalele nu mai sunt domestice, ele trăind doar în natură, vor fi foarte blânde și prietenoase, iar dacă omul vrea să aibă vreun animal pe lângă casă, este necesar să obțină acordul acestuia, pentru că acum omul poate comunica cu Tot Viul Vieții și să-i ofere condiții optime de viață.

Dar aceasta se va întâmpla abia după 40-50 de ani de după trecere, când omenirea își va da seama că poate să-și facă prieteni printre animale ieșind în natură, că le poate transmite întâlniri telepatic când vor dori să le revadă și că și acestea când au nevoie sau vor să-și împărtășească unele bucurii cu oamenii cu care s-au împrietenit le vor transmite mesaje telepatic. Nu va fi nici un pericol ca animalele să se înmulțească prea mult, Legile naturii pregătindu-le perioade de înmulțire care vor ține întreg ecosistemul planetar în echilibru și armonie. Nu vor mai fi nici animale carnivore, ci doar vegetariene. Vă puteți imagina un iepuraș jucându-se cu un lup, o căprioară cu un leu, un miel cu panteră? Puteți să începeți să vă imaginați încă de pe acum aceste lucruri, pentru că aşa va fi.

Voi reveni asupra legăturii dintre om și animale, dar acum să trecem din nou la producătorii de hrană, care vor constata cum, pe măsură ce trec anii, pomi și arbuști fructiferi, legumele și lanurile de grâne și porumb, cartofii și alte legume și fructe, își vor crea un sistem de protecție și de întărire propriu și foarte puternic, astă și datorită conștiinței umane, care

este din ce în ce mai ridicată, motiv pentru care tot ce a dăunat Viului Vieții a pierit de la sine.

Într-o deplină interconectare a omului cu natura, aceasta le va furniza hrana după dorințele lor emise din inimă, bucurându-se împreună de această armonie. Cartoful își va îmbunătăți și el calitățile nutritive și va putea fi consumat și crud. Va avea un gust foarte bun și îmbigator.

Deși agricultura, horticultura, viticultura și apicultura vor rămâne domenii de activitate, vor beneficia de tehnologii cu totul noi, astfel încât naturii să-i placă și să se bucure de intervenția omului, dăruindu-i acestuia roadele sale. Se va reface în totalitate comunicarea omului cu spiritele naturii, împreună lucrând doar în Legea Divină. Floricultura va beneficia de atenții speciale, acest domeniu devenind o adevărată artă, mai ales că se va ține seama de echilibrul floral necesar și albinelor pe tot parcursul unui an (sau a unui nano universal, nu știu cum se va măsura timpul).

În mijlocul fiecărei comunități mai mari, ca un orașel de astăzi, se va face un parc mare, de câteva zeci de hectare, ceea ce va cuprinde întreaga floră din ținutul respectiv. În mijlocul fiecărui parc va fi conceput un deal de câteva sute de metri înălțime și câțiva kilometri diametru, pe care se va planta întreaga gamă de flori existente în natură sau cultivate de om. Frumusețea, bucuria, gingășia și desăvârșirea acestor oaze de frumusețe vor face ca acestea să devină izvoare de sănătate și muzică pentru vizitatori. Spun muzică, pentru că îngerii copacilor și ai florilor ne vor delecta mereu cu muzica lor, de asemenea și cei cu darul

muzicii. Accesul va fi liber în parc, toți oamenii respectând și iubind acel loc, și pe cei care-l îngrijesc. Deoarece în acel parc vor lucra doar cei cu chemare și dragoste pentru asemenea lucrare. Comunitățile mai mici își vor crea parcurile proporțional cu mărimea comunității.

Clădirile

Toate locuințele, școlile, clădirile pentru tratament (spitalele), grădinițele și alte clădiri vor fi construite din materiale naturale și cu asemenea forme arhitecturale încât vor fi în armonie cu natura și locul unde sunt construite. Acest lucru poate fi ușor de realizat, deoarece oamenii fiind acum în mod conștient interconectați cu natura, cu spiritele naturii și ai locurilor, vor intui, modelele arhitecturale care să se încadreze armonios energetic și artistic cu zonele de amplasare a construcțiilor.

De asemenea oamenii, prin dorință și voință comună, vor putea materializa diverse lucruri și materiale care le sunt necesare, dar respectând Legea Divină, lege pe care fiecare o va cunoaște intuitiv, fiind încriptată în oameni și în toată Creația. Fiecare își va clădi locuința atât cât are nevoie, nemaipermițându-se locuințele mari, impozante, cu camere în exces, cu care nu ai ce să faci, criteriile de apreciere și respect ale unui om fiind altele. Se va aprecia și respecta omul ca ființă, ca frate, indiferent de funcția și profesia pe care le are. Iar dacă unul va avea un mare succes în a

descoperi și inventa noi lucruri, se vor bucura toți, pentru că prin conștiința colectivă toți știu că au participat puțin la acea descoperire; invidia va fi eliminată în totalitate din firea și viața oamenilor.

Învățătura

Învățătorii, educatorii, profesorii pe care o să-i numesc cu numele generic de dascăli, vor fi instruiți de înțeleptii înutului și zonei unde locuiesc. Înțeleptii sunt cei care vor ancora gândurile divine și lumina divină pe acest nou pământ, pregătindu-se împreună cu toate ființele pentru un alt salt vibrațional după trecerea unui ciclu galactic, pentru că în univers totul e mișcare și evoluție. Acestea rămân pe seama înțeleptilor acelor vremuri, doar atât este necesar să știm despre aceasta acum.

Dascălii își vor începe instruirea elevilor prin a-i ajuta să cunoască, să perceapă interconectarea cu Tot Viul Vieții, de la furnică până la astre. Pe măsură ce cresc, copiii își vor alege în mod natural domeniul în care vor să evolueze, fără a fi obligați să învețe sau să facă meserii și profesii care nu li se potrivesc. Pur și simplu ei vor ști ce li se potrivesc, dascălii lor de asemenea vor intui aceasta, iar cei care au aptitudini pentru mai multe domenii, vor fi ajutați și îndrumați de psihoterapeuți, ale căror metode de lucru vor fi cu totul noi, inspirate de Divinitate și îngeri. Copiii vor fi în aşa fel îndrumați, încât vor conștientiza singuri ce domeniu de bază să-și aleagă, celelalte domenii rămânând

pentru ei ca hobby. Bineînțeles că dascălii vor observa aptitudinile și talentele copiilor încă de mici, fiecare copil fiind îndrumat spre ce i se potrivește, în același timp învățând și alte lucruri, pentru a-și forma o vedere de ansamblu, o vizionă asupra Vieții.

Întreaga școală se va baza în special pe cunoașterea Viului Vieții, a metodelor de comunicare cu unități de conștiință ale naturii, aspecte care se trezesc și sunt vii în fiecare, cărora noi le spunem îngeri, elfi, zâne, elementali, spirite ale naturii și ale astrelor, cu îngerii Divinității. Vor fi învățați să respecte planeta mamă, care-i susține, protejează și hrănește. După absolvirea așa-ziselor clase primare și de liceu vor trece la învățături mai profunde, în domeniul fizicii, matematicii, chimiei și biochimiei, biologiei, geografiei planetei, sistemului solar și galaxiei și a istoriei umanității, dar așa cum a fost ea în realitate, cum a fost cu adevărat, datele istorice ale umanității fiind înregistrate de frații noștri solari și stelari cu aparaturi speciale, pentru a se păstra în arhiva galaxiei. Ei ne vor dăruia și nouă aceste înregistrări.

Deși am spus clase primare și liceu, fiecare copil va învăța în ritmul lui, nemaexistând prejudecăți în ceea ce privește școala, memoria, puterea de a învăța, pentru că indiferent de capacitatea și ritmul lor de a învăța, copiii se vor respecta și iubi unii pe alții, de asemenea și adulții vor avea un cu totul alt sistem de percepție și comportament față de copii, respectându-i încă de mici. Totul se va petrece natural, copiii de aceeași vîrstă putând fi unii studenți, alții în liceu și alții în clasele primare, fără ca aceasta să creeze nici un fel de disensiuni.

Dar forma de organizare a școlilor va fi alta, ținând cont în primul rând de capacitatea intelectuală și emoțională a fiecărui copil în parte. Pentru studiile universitare, vor fi selecționați doar cei foarte bine pregătiți, cu talent și cu dorință de a cunoaște mai mult, de a se specializa într-un anumit domeniu. Criteriile de selecționare se vor baza pe rezultatele muncii lor din anii precedenți, dar și pe hotărârea înțeleptilor, care vor vedea în aura fiecărui potențialele creațoare și domeniile spre care sunt înzestrăți și talentați.

Fiecare dascăl se va ocupa de specialitatea sa, pe domenii de activitate. Cercetarea va avea un loc de frunte în toate domeniile, fiecare descoperire științifică fiind sărbătorită de comunitățile de pe întreaga planetă prin dans și cântec, acesta fiind un mod de a mulțumi Creatorului pentru miracolul Vieții la care sunt părăși. Toți oamenii vor fi la fel de respectați, măturătorul la fel cu cercetatorul sau inventatorul, la fel de răsplătiți de comunitate pentru munca depusă, considerându-se că indiferent ce profesie sau meserie ai, nevoile de individ și de familie sunt aceleași. Diferența dintre ei va consta doar în locul unde își desfășoară activitățile, în sensul că fiecărui fi sunt puse la dispoziție condițiile, materialele, uneltele și instrumentele pentru a-și exercita profesiile în condiții cât mai plăcute și în mod optim. Este respectat omul nu profesia, este respectat ceea ce poate face omul în profesia lui, fiecare fiind conștient că Divinitatea a înzestrat pe fiecare cu talent și har atât cât a considerat. Copiii sunt învățați de mici aceste lucruri.

Legile planetare

1. Să-ți iubești și să-ți respecte puterea interioară pentru că este puterea dăruită fiecărui de Creator, este Dumnezeul lăuntric manifestat în Om.
2. Să te iubești și să te respecte pe tine însuți ca întreg: **corp-suflet-spirit**.
3. Să iubești și să respecte puterea interioară, Dumnezeul lăuntric al fiecărui om, pentru că asemenea și el face parte din **Întreg**, din **Tot**.
4. Să iubești și să respecte pe fiecare Om ca întreg: Corp-Suflet-Spirit, pentru că așa dovedești că te iubești pe tine însuți.
5. Să iubești și să respecte toate regnurile vegetale și animale.
6. Să iubești și să respecte apa și aerul.
7. Să iubești și să respecte planeta pe care trăiești.
8. Să iubești și să respecte pe frații tăi din alte sisteme solare sau galaxii cu care vei intra în contact și modul lor de a fi.
9. Să iubești și să respecte planetele lor cu întreaga Creăție de pe ele.
10. Să te informezi și să respecte Legile planetelor pe care o vizitezi.
11. Să înveți și să respecte Legile sistemului solar și ale galaxiei pentru că va fi liberă trecere, vei putea merge oriunde.
12. Să iubești și să respecte regulile comunității în care trăiești sau pe care o vizitezi.
13. Să iubești și să-ți respecte familia, membrii comunității și colegii.

14. Alte legi și reguli, specifice fiecărui domeniu de activitate în parte.

Legea 1. A-ți iubi și respecta puterea interioară înseamnă a te consulta tu pe tine însuți în permanență, minte-inimă, pentru ca alegerile ce le faci să te ajute să-ți crești această putere, ceea ce înseamnă **evoluția puterii interioare personale**, care nu se sfârșește niciodată, dar care îți aduce mereu alte și alte bucurii, tot mai măreje, prin accesarea continuă a altor planuri minunate de conștiință, a altor lumi, cu vibrație mai înaltă decât cea în care trăiești.

Legea 2. A te iubi pe tine însuți ca întreg, înseamnă a accepta ceea ce ți-ai creat, ceea ce ai ales, a te iubi aşa cum ești, conștient fiind că poți alege să experimentezi altceva oricând. Nu va fi dificil pentru că dualitatea nu va mai exista, oamenii nici nu-și vor mai aminti ce înseamnă aceasta, iar toate aceste legi enumerate sunt înscrise în fiecare, sub formă de cunoaștere și conștientizare. Toate aceste scrieri sunt pentru a ști încă de acum, înainte de Punctul zero, aceste legi pentru a fi mai ușor activate în conștiința fiecărui.

Legea 3. Să iubești și să respecti puterea interioară a fiecărui om, conștient fiind că Dumnezeu Creator a înzestrat cu putere pe fiecare om după cum a cresut de cuvîntă și că puterea interioară a tuturor face un întreg, care-i aparține Creatorului asemenea nouă și care se manifestă prin Conștiința colectivă a omenirii sau Conștiința de masă.

Legea 4. Să iubești și să respecti pe fiecare om ca întreg, adică aşa cum e. Va fi destul de ușor, având în vedere că toți ne vom menține tineri, cam ca la vîrstă de 30 de ani, toți vom fi supli, frumoși și foarte inteligenți, iar corpurile noastre vor fi puțin altfel, mai diafane și mai luminoase.

Legea 5. Este foarte important să conștientizăm încă de pe acum că fiecare regn vegetal și animal (aici intră și păsări, animale marine și din râuri, insecte, reptile etc.) are o conștiință, un spirit colectiv, care recepționează fiecare gând, atitudine și emoție a noastră și care pot fi influențate de noi. Ce frumos a spus Eminescu: „râul, ramul, mi-e prieten numai mie” și chiar aşa este, pentru că natura întreagă simțindu-ți sentimentele îți sare în ajutor într-un fel de nedescris și de-a dreptul „miraculos”, după etichetările de astăzi.

Nici un animal nu va mai fi ucis, el va muri de bătrânețe, dar deplin sănătos, pentru că nu vor mai fi boli nici în regnul animal nici în cel vegetal.

Copacii vor fi tăiați doar în anumite condiții, în momente și perioade ale anului bine alese, doar pentru necesități bine întemeiate, cum ar fi construirea unei locuințe, școli etc., pentru acest lucru fiind pregătiți specialiști care să cunoască care copac și când poate fi tăiat, ce se plantează în locul lui etc. Bătrâni noștri de la munte încă-și mai amintesc de vremuri când umblau două-trei zile prin păduri până găseau un brad, un fag, un stejar sau un alt copac care le era necesar la construirea unei case sau a unui acaret, ei cunoscând că natura trebuie respectată și iubită ca să-ți dăruiască tot

ce vrei. Pentru nimic în lume ei n-ar fi încălcat aceste legi nescrise, ancestrale, transmise prin tradiții și educație în familie. Doar aşa au putut să răzbată milenii de-a rândul peste vitregiile vieții.

Și atunci, anumiți oameni erau înzestrați nativ cu această cunoaștere, pe care și-o modelau și perfectionau împreună cu cei cu mai multă experiență. Doar că acum știința va demonstra de ce e nevoie de această cunoaștere și cum ne ajută pe noi acest lucru.

Este posibil ca această cunoaștere a bătrânilor noștri din munți, care se găsește de altfel și la alte popoare, să fi fost transmisă din generație în generație ca obicei local, ca lege nescrișă, așa cum încă se mai practică în zonele de munte și sat, de către chiar primii oameni planetari, cei care, după ce au creat toate ecosistemele și au „umplut de viață” planeta, au venit aici din alte galaxii, pentru a întemeia primele comunități de oameni pe planetă. Mulți dintre noi am putea fi urmășii acestor primi oameni planetari, spirite bătrâne create odată cu universul, sau putem fi chiar ei, veniți peste timp, spre a culege ceea ce am semănat de-a lungul eonilor pe planetă.

Toate acestea m-au făcut să-mi amintesc de o întâmplare de acum vreo 20 de ani. Era început de primăvară și mă întorceam acasă de la serviciu. Locul de muncă îmi era la marginea orașului pe una din platformele industriale. M-am urcat într-un autobuz arhiplin cu oameni obosiți și debusolați de recentele schimbări politice în care și-au pus multă speranță. Stăteam îngheșuiți unii în alții ca niște sarmale, când am simțit că mi se mișcă ceva pe gât. Un bărbat din fața mea mi-a zis să stau nemîșcată, pentru că am o

gânganie pe mine. A luat-o și a vrut să o arunce și să o strivească în picioare. L-am rugat să nu o arunce și să mi-o arate. Era o mămăruță care abia se trezise la viață. Am luat-o în mâna și am închis palma cu gândul să-i dau drumul când cobor.

— Ce faceți cu ea? m-a întrebat o doamnă care asistase la toată scena.

— O să-i dau drumul, am să o pun într-un copac în stația unde cobor. Apoi mămăruța, pentru că am strâns pumnul ușor ca să nu o strivesc, a ieșit pe o latură a pumnului și a început să se plimbe tacticoasă pe mâna mea. Deja toți oamenii din autobuz au început să fie atenți, mai puțin colegii mei cărora le era rușine de ceea ce fac, dar nu mi-a păsat. S-a tot plimbat ea pe mâna în sus și-n jos, apoi a căzut pe podeaua autobuzului. Cineva a atenționat:

— Nu vă mișcați! apoi a ridicat mămăruța, mi-a dat-o înapoi și m-a întrebat:

— Ce faceți cu ea? I-am răspuns că o duc cu mine până cobor din autobuz, apoi o să caut un copacel pe care să o așez, pentru că și ea are dreptul la viață. Îmi amintesc mereu acea întâmplare, pentru că ușor, ușor, toți oamenii din autobuz au devenit aliații mei în salvarea acelei mămăruțe, care mi-a scăpat de mai multe ori și de fiecare dată a fost salvată de către alțineva. Parcă devenisem toți niște copii responsabili de viața unei mămăruțe.

Aceste sentimente de respect și iubire pentru tot ce este viață se vor activa în noi și vom percepe cu ușurință ce să facem, cum să ne comportăm în anumite situații, ba chiar în toate situațiile cu frații și surorile noastre din Viul Vietii, respectiv cu întreg regnul

vegetal, animal și mineral. Se spune că Francisc de Assisi, Arsenie Boca, Budha și mulți alții, țineau cuvântări și rugăciuni pentru animale, iar acestea ascultau și percepau mesajele lor, prin vibrațiile energetice ale cuvintelor și prin puterea pe care o transmiteau. E în puterea fiecărui om să-și trezească și să-și accepte aceste aspecte de comunicare.

Legea 6. Știm cu toții acum ce deșteaptă și jucăușă e apa, și ce memorie bună are. Ea poate, în condiții de izolare (locuri virgine, unde omul nu a pătruns încă, sau sub formă de ghețari) să păstreze informații vîî chiar milioane de ani, apoi să le reverse naturii și umanității după ce va fi scoasă din izolare. Aceste informații pot fi „citite” de clarvăzători, care știu cum să comunice cu apa.

Îmi amintesc acum de povestea pentru copii, scrisă de Lidia Barsân, „Pârâul pârâcios”, despre un pârâiaș care i-a dezvăluit toate tainele dintr-un sătuc de munte pe unde trecea. Oare să fie chiar o poveste? Dacă iubim și respectăm apa, o bem, ne spălăm, irigăm grădinile, plouă sau ninje, ce se va întâmpla? Noi vom bea, ne vom spăla, ne va ploua și ninje, ne vom iriga grădinile și cu energii de iubire și respect conținute de apa. La fel și cu aerul, care e tot un mare captator, păstrător și transmițător de informație, asemenea apei. Noi iubim și respectăm aerul, care are calitățile și atributile descrise mai sus, apoi ce se întâmplă? Vom inspira odată cu aerul și informațiile energetice de iubire și de viață care se vor fixa în aer, și energiile emise de sistemul solar, galaxie și altele captate și acumulate de acesta. Este un circuit continuu de

energii între viul vieții, oameni și elementele naturii, iar în acest circuit tot ce dai primești înapoi înmînit. Este Legea Vieții: totul se plătește, adică orice gând-vorbă-faptă creează o cauză ce generează un efect care se îndreaptă, se întoarce spre cel care a creat cauza ș.a.m.d.

Legea 7. Să iubești și să respecti planeta înseamnă să iubești și să respecti tot Viul Vieții pe care planeta îl susține, Viu din care facem parte și noi oamenii. Ce oază de bucurie și de iubire ne dăruiește planeta dacă simte că noi o iubim, o protejăm și o respectăm! Putem să facem aceasta încă de pe acum, pentru că **toate aceste legi sunt înscrise deja în noi**, iar ele vor fi mai ușor de activat la nivel maxim imediat după saltul planetei într-un alt nivel de vibrație, mai înalt, într-o conștiință măreață, precum cea a sfintilor.

Haideți să ne facem fiecare program o dată pe săptămână sau pe lună să înfăptuim câte ceva pentru planeta care ne susține: să curățăm izvoare de pe munte, să adunăm deșeurile lăsate de cei al căror nivel de conștiință e încă rudimentar, de acei „șmecheri” care mai cred că puterea este în mușchi sau în bani, minciună și manipulare. Cea mai bună metodă e propriul exemplu și indiferent dacă vor râde și își vor bate joc, vor muri pe limba lor, când copiii sau nepoții îi vor trage la răspundere. Iar copiii și tinerii nu se lasă, când simt că ceva e corect și benefic.

Degeaba se străduiesc ei să-i manipuleze pe tineri, reușesc doar cu unii, dar și aceștia se vor trezi, pentru că această generație de tineri s-a născut cu un alt

nivel de conștiință, mult mai ridicată și chiar dacă în unii a fost stopată de ignoranța părinților sau profesorilor, aceasta se va declanșa în ei la un moment dat și toți vor lua atitudine. Vor lua atitudine pentru o planetă curată, frumoasă, pentru o viață demnă și morală.

Rog tinerii să aibă curaj, să-și spună punctele de vedere și să acționeze cu calm și înțelegere, pentru că majoritatea o dețin, căci cu cât stau mai mult „în banca lor” se lungesc și se tergiversează mizeriile morale. Se spune că atunci când faci un pas, Dumnezeu face o mie spre tine. Faceți pasul, creați-va ONG-uri, puneți lumea și energiile în mișcare, dăruiați-vă talentele lumii și creați. Poți să ai oricărui bani, dacă nu ai curaj și nu acționezi, nu vei reuși niciodată nimic.

Vorbesc atât de mult despre tineri, pentru că am avut „șansa”, pe când conduceam o secție de producție în industria agroalimentară, să lucrez cu tineri elevi și studenți, încadrați temporar, doar pe timpul sezonului de vară-toamnă. Majoritatea, probabil după educația din familie, sau dobândită din alte surse, au venit la lucru, să-și facă un ban, dar fără dorință de a munci pentru a-l obține, crezând că vor putea „fenta”. Mi-au fost simpatici toți, i-am respectat și le-am arătat iubirea și simpatia mea, iar în scurt timp toți au învățat mersul secției, procedurile de bază, utilajele și chiar unele tehnologii de pregătire și preparare mai ușoare.

Un student în anul doi la politehnică în două luni a învățat toate utilajele, putea să depisteze defecțiuni ale acestora și să le repare. Toți, atât fetele cât și băieții, s-au implicat foarte serios în muncă și în

problemele secției, au venit la ore suplimentare și au stat peste program de câte ori a fost nevoie. Cu ei a fost ușor, mai greu a fost cu „veteranii” secției, care le știau pe toate, muncitorii foarte buni de altfel, care se opuneau la orice nou produs, la orice noutate. Din punctul lor de vedere nu se putea. Primele luni după ce am preluat secția am fost pentru ei „aia”, dar după câteva rezultate frumoase am devenit cineva, am devenit „șefa”. Bineînteles că m-am străduit să obțin să fie răsplătiți pe măsura muncii lor și, chiar dacă nu a convenit conducerii firmei, administratorului, care-mi zicea că stau la poartă o mulțime de „negri” să fie angajați, am fost corectă și onestă față de toți.

De aici am tras concluzia că și cei din generația mai matură pot fi educați prin respect și prin plăcere corectă a muncii pe care o prestează. Dar tot aici în secție, ca într-o joacă, în fiecare zi le aminteam să aibă grijă de materia primă (fructe, legume) de materialele auxiliare, pentru că atâția oameni au lucrat înaintea lor ca noi să avem toate aceste produse, că pământul a trecut prin iarnă, geruri, ploi și veri fierbinți, că oamenii l-au lucrat ca să avem toate aceste daruri care se numesc fructe și legume, pe care le foloseam în secție ca materie primă. S-au fabricat doar conserve 100% naturale.

Dar am sărit de la una la alta, deși, vorba unui prieten al meu, toate au legătură. Dacă iubești și respecti, asta primești, chiar dacă nu pe față. Și știu acum că, pe măsură ce vom învăța mai mulți să ne iubim, să ne acceptăm și să ne respectăm, cu atât se vor „molipsi” și alții, până la urmă omenirea și planetă devenind ceea ce i-a fost hărăzit să fie, o

omenire civilizată, morală, pe o planetă frumoasă, curată și vie.

Legea 8. Să respecti pe frați tăi din alte sisteme solare sau galaxii, cu care vei intra în contact, și modul lor de a fi. Mi se pare o lege corectă, pentru că nu toți am fost creați la fel, corporile lor pot să fie diferite de ale noastre, mai frumoase sau mai puțin frumoase (funcție de percepția noastră), cu un mod de a fi foarte diferit de al nostru, de al pământenilor. Încă înainte de pulsăția zero, ființele care au venit din spațiul cosmic pe planetă vor putea fi văzute, pentru că Lumina emisă de Marele Soare Central Macrogalactic, care se accentuează de la o zi la alta, va face ca tot ce a fost ascuns să iasă la iveală.

Unii frați ai noștri au venit pe planetă în Lege, respectând Legea divină, aceștia sunt mult mai evoluati decât ceilalți, au venit să pună umărul la redresarea morală și energetică a omenirii și Viului Vieții. Unii apar în viață de zi cu zi sub forma vindecătorilor renumiți, cu rezultate care uimesc știința, alții lucrează în cercetare în diferite domenii, alții își fac datoria, își fac menirea în secret, cum ar fi profesori, medici, psihologi, țărani, muncitori etc., pentru că așa le este mai ușor să răzbată mentalitatea umană. Ei Lăurează doar în Legea divină, pe care o cunosc, căci este înscrisă în ei și fiecare știe cum să o accesese. Așa că oricâtă dorință și putere ar avea ei să forțeze lucrurile pentru planetă, să grăbească vindecarea planetei și omenirii, ei respectă Legea.

Omenirea a avut mare noroc, a fost binecuvântată de sosirea pe planetă a acestora și de

responsabilitatea pe care și-au asumat-o, aceea de a face cunoscut omenirii că alți frați ai noștri din alte sisteme solare sau galaxii au încălcat Legea divină și au sosit pe planetă pentru a o subjugă, pentru a îmobi omenirea spre folosul și satisfacția lor.

M-am întrebat de multe ori și sunt sigură de ceea ce zic acum; oare Dumnezeu ne vrea robi? Există vreun părinte pământean cât de căt sănătos la cap care să dorească să-și transforme copiii în robii lui? Suntem noi mai presus decât Dumnezeu Creatorul, încât să credem că ne iubim copiii mai mult decât El? „Noi, păcătoșii, robii tăi” – expresie pe care o întâlnim în toate rugăciunile creștine. Posibil ca acești rebeli, aceste ființe care au venit pe planetă încălcând Legea divină, să fi intervenit în acea mișcare spirituală inițiată de Iisus, prin instrumente, învățături și rugăciuni care trezeau puterea interioară, morală și creativă din oameni, „dezrobindu-i” de sugestiile și fricile inoculate de ei, de-a lungul a mii și mii de ani. Probabil că intruși-rebelii să fi introdus și expresia de mai sus în rugăciunile creștine, ca puterea ei de sugestie să se amplifice; acest lucru poate fi confirmat de psihologi.

De căți psihoterapeuți, terapeuți și vindecători bine pregătiți are nevoie omenirea pentru a se purifică de toate aceste sugestii și frici, transmise atât prin genă cât și prin educație? Merg pe ideea care a fost scrisă de alții, că acești rebeli, aceste ființe din alte sisteme solare care au venit pe pământ prin încălcarea Legii, nu puteau opri mișcarea inițiată de Iisus, acea trezire conștientă a tuturor care-l auzeau și care erau mereu în preajma Lui, decât folosindu-i învățăturile. Fiind foarte inteligenți și bazându-se pe „lenea” de a gândi a

omenirii, pe care tot ei au inoculat-o, au transformat această mișcare în adorare, în idolatrizare față de Iisus, creând tot felul de practici misticice pe care le întâlnim și astăzi. Iar pentru ca omenirea să cadă în capcană, au introdus adevăruri și învățături ale lui Iisus printre minciunile și tărișenile lor.

Dar chiar și așa, iată că ceea ce a semănat Iisus începe să dea roade, puterea interioară, Sinele divin sau Cristosul se trezește în oameni. Căci chiar acolo, în religia pe care au creat-o, mintii luminate au ținut vîi învățăturile lui, care nu sunt altceva decât Codul Legilor Divine, care se află în fiecare și pe care El le-a activat în cei din prejma lui. Posibil ca Iisus Cristos să fi fost unul din acei frați ai noștri din altă galaxie, care a venit pe planetă cu scopul și misiunea clară de a dezrobi și descătușa omenirea din lanțurile fricilor, superstițiilor, lașității, necreativității etc.

Iată de ce este foarte importantă această Lege, pentru că în curând noi vom „vedea” pe toți cei veniți din alte galaxii. Am văzut și simțit pe pielea noastră cum e să fii subjugat, cum e să-ți fie înrobită mintea, să trăiești fără bucurie și liniște. Dar pentru că orice plată are și răsplată, ați văzut mai sus care va fi soarta lor la pulsăția zero.

Încă o implicație a acestei Legi este că, după punctul zero anul unu, planeta noastră va fi vizitată mereu, pe față, de ființe din alte părți ale Universului, iar omenirea va avea șansa să viziteze mai multe planete din galaxia noastră și din alte galaxii, peste tot în aceste locuri dominind bucuria, iubirea, respectul pentru Dumnezeu Creator și Întreaga Creație. Vom vedea și vom vorbi cu arhanghelii și îngerii, prietenii

noștri nevăzuți din galaxii superioare nouă spiritual, etic și moral, care ajută acum planeta și omenirea. „Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face” e valabil în întreaga Creație, de aceea să conștientizăm încă de pe acum că vor veni vremuri pentru care noi ne pregătim, vremuri în care vom avea acces și la alte lumi, pe care noi trebuie să le iubim și să le respectăm, să le cunoaștem regulile și legile pentru a putea trăi în echilibru și armonie cu ele. Cu cât ne vom pregăti mai bine și mai atent, cu atât impactul pe care aceste schimbări îl vor avea asupra noastră va fi mai ușor de suportat, pentru că întotdeauna e mai ușor dacă știi măcar parțial ce te așteaptă.

Legea 9. Să iubești și să respecti planetele lor cu întreaga Creație de pe ele. Vom vizita și noi alte planete din diverse galaxii, unde ființele care locuiesc pe ele au un alt mod de viață decât noi. Posibil să aibă o cu totul altă vegetație, să respire alt aer, iar cei care le viziteză au nevoie de echipamente și condiții speciale de cazare, pe care această planetă, prin reprezentanții săi să le pună la dispoziția celor care vin în vizită.

Legea 10. Să te informezi și să respecti Legile planetei pe care o vizitezi. E nevoie să respectăm legile lor planetare, să ne informăm și să le cunoaștem încă înainte de a le vizita, pentru a ne putea bucura împreună de șansa pe care ne-a acordat-o divinitatea, aceea de putea vedea și alte lumi cu modul lor de organizare și de viață.

Așa după cum am mai spus la Legea 9, e posibil ca unele planete să aibă un alt fel de viață, să

respire și să se hrănească în alt mod, iar dacă reprezentanții planetari ne creează condiții favorabile pentru a-i vizita, e bine să respectăm legile și regulile lor, așa arătându-le că-i respectăm și în același timp dovedindu-ne nouă însine că ne iubim și ne respectăm viața. Trăim vremuri în care toate acestea sunt foarte aproape de noi – iar frica de necunoscut, adânc ascunsă în noi, poate fi eliberată sau măcar ameliorată prin conștientizarea unor posibile realizări ale umanității, printre care și aceasta.

Legea 11. Să înveți și să respectă Legile sistemului solar și ale galaxiei, pentru că va fi liberă trecere, vei putea merge oriunde. Toate acestea vor fi bine stabilite și puse la punct, sub formă de legi și reguli atât pentru călătoria în galaxia noastră cât și în alte galaxii. Consiliul Macrogalactic, reprezentat de Guvernatorul său, va emite aceste legi și reguli pentru fiecare galaxie, sistem solar și planetă în parte, ca legi și reguli de bază, după care fiecare galaxie, sistem solar și planetă le va adapta, funcție de modul de viață a lor, de condițiile pe care fiecare e nevoie să le creeze pentru frații din alte galaxii, creându-se „centre de turism cosmic”, asemănătoare cu agențiile de turism existente acum pe pământ, unde agențiile de turism din întreaga lume colaborează, caută și găsesc soluții pentru dorințele tuturor turiștilor.

Așa va fi și după punctul zero, doar că turismul va fi atât planetar cât și macrogalactic. Bineînțeles că vor trece sute de ani, poate patru sau cinci sute (după măsurătoarea anilor de acum), de la anul unu a unui alt început când toate acestea vor deveni un lucru obișnuit.

Dar nu vă speriați, majoritatea celor care vor prinde Anul 1 și ziua 1 a acestui nou început, vor trăi și vor prinde aceste vremuri de mari schimbări în evoluția omenirii. Am să amintesc mereu că toate fricile, condiționările, superstițiile și credințele false au fost eliberate de mult din omenire, înlăcuite fiind de credința în evoluția nelimitată a ființei umane, de bucuria de a trăi în liniște, pace, armonie și bucurie oriunde pe planetă sau pe oricare din planetele din univers.

Legea 12. Să iubești și să respectă regulile comunității în care trăiești sau pe care o vizitezi. În fiecare comunitate vor fi valabile Legile și Regulile planetare, dar funcție de specificul fiecărei comunități pot fi aplicate reguli suplimentare. Toate acestea vor fi însă doar pentru a ușura viața în comunitate și ușor de respectat de toți membrii comunității. Va dispărea definitiv zicala de acum că „regulile sunt făcute pentru a fi încălcate”, pentru că aceste noi reguli vor face parte din noul mod de a fi, a simți și a trăi al oamenilor, vor fi în totală armonie cu cerințele, așteptările și dorințele lor. și chiar dacă aceste reguli de bază vor fi scrise și învățate, bunul simț care se va manifesta în fiecare om, îi va face să le respecte chiar fără să le cunoască, pentru că sunt înscrise în fiecare și nu vor mai exista „perturbatori” de conștiințe și suflete.

Legea 13. Să iubești și să-ți respectă familia, membrii comunității și colegii. Prin respect și iubire se va crea o legătură armonioasă între toți membrii familiei, comunității și între colegi. Fiecare om va fi

învățat încă de mic să-l accepte pe celalalt aşa cum este, că nimeni nu e mai presus decât ceilalți. Familia, ca susținător principal etic și moral al omenirii, va fi ocrotită prin lege, din familie începând învățările fiecăruia. Fiecare membru al familiei îl va înțelege pe celalalt și îl va accepta aşa cum este, de asemenea și pe membrii comunității sau pe colegi, fiind exclusă în totalitate ascunderea adevărului, pentru că acum toți oamenii vor vedea lumina, respectiv aura celorlalți. Nu ai altă soluție decât să fii sincer și desăvârșit, dorințe și idealuri spre care tindem toți, dar iată cum Creatorul ni le dăruiește fiecăruia încă de pe acum, ca atunci când se va putea trăi doar în desăvârșire să fim bine pregătiți. Am învățat să ascundem chiar și lucruri minore ca să nu-i rănim pe cei din jurul nostru, pe cei care nu percep la fel ca noi lucrurile, dar aceasta se va sfârși curând. Atunci vom trăi în toată plenitudinea **ființei noastre, asemenei lui Iisus.**

Legea 14. Alte legi și reguli, specifice fiecărui domeniu de activitate în parte. Aici lucrurile sunt foarte clare, pentru că regulile care sunt valabile în învățământ de exemplu, vor fi altele decât cele din medicină, cele din cercetarea atomică, altele decât cele din transport etc. Toate aceste legi și reguli sunt date ca esență a lor, dar ele vor fi complete, ample și clare, pentru fiecare domeniu în parte.

Respectând toate aceste legi, dovedești că îl iubești pe Dumnezeu Creatorul, pe tine însuți împreună cu toată Creația văzută și nevăzută.

Dar pentru ca toate acestea să se împlinească, omenirea este pregătită intensiv de câteva zeci de ani, respectiv de 20-30 ani, prin mesageri ai luminii. Aceștia provin din diverse medii sociale, de la oameni simpli până la licențiați ai unor universități prestigioase. Se recunosc ușor unii pe alții și se simt bine împreună, se acceptă, se iubesc și se ajuta unul pe altul, chiar dacă se cunosc de puțin timp. Ei excelează în toate domeniile de activitate chiar dacă nu sunt înțeleși de colegii lor, începând cu medicina, fizica, matematica, până la psihologie.

Sunt tot mai recunoscuți vindecătorii tărani sau din munte, de asemenea și cei din orașe, care și-au înfruntat temerile, familiile, prietenii și au început să-și împlinească destinul, acela de a ajuta la progresul medicinii energetice și a psihologiei, prin metodele învățate sau intuite pe care le folosesc ca bază de tratament sau terapie, pentru cei care medicina alopată nu le mai oferă nici o șansă sau, mai grav, nu li se găsește nici un diagnostic deși sunt foarte suferinzi, mulți fiind socotiri de familie sau medici ipohondri.

Cu siguranță suntem acum în perioada antemergătoare acelei pulsării 0, când toate lumile se contopesc în una singură, într-o singură ființă, pentru că ceea ce se întâmplă acum pe planetă coincide cu predicțiile celor din vechime, care prooroceau sfârșitul lumii acesteia și începerea alteia noi, adică se va petrece o schimbare radicală în conștiința omenirii, care va duce la un alt nivel de înțelegere a vieții, aceea de a avea grija, de a respecta și iubi întreaga Creație cu tot Viul Vieții.

Planeta și-a început de câțiva ani purificarea prin tot felul de calamități naturale, dar se pare că unii oameni inconștienți și dormici atât de mult de putere și de a-și păstra privilegiile materiale și financiare asupra lumii au „fabricat” și ei tot felul de tulburări și dezastre planetei, pentru a panica și mai tare omenirea și probabil pentru a interveni ei ca „salvatori” în momente foarte dificile și de a prelua din nou controlul pe care sunt în pericol să-l piardă. Au experiența câtorva mii de ani în asemenea mașinațiuni și sunt înconjurați de oameni foarte pricepuți, de experți în diverse domenii. Aceștia o fac din interes sau sub amenințarea de a fi distruși ei sau familia lor.

Tainele Universului pot fi intuite de unii oameni, pot fi descifrate în mare măsură de știință, cel puțin aşa credem acum. Însă chiar dacă omul e creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, el își poate manifesta aceste calități și atribute divine doar respectând legea cosmică, de aceea îi va fi imposibil omului să vadă taine pe care universul nu vrea să le releve.

Deci putem intui unele evenimente, le putem chiar prooroci, dar nimic nu e bătut în cuie, viitorul nu e static, ci e într-o continuă mișcare și transformare, funcție de gândurile și energiile pe care le emană clipă de clipă umanitatea. De aceea unele predicții se întâmplă, altele nu. Poate va sosi un moment în care o mare parte din omenire va avea spontan un gând pur, un gând curat de iubire, un gând de conștientizare a cine suntem, un gând la care se vor alinia toți copiii și tinerii, în care aceștia se vor uni, pentru a da un impuls planetei să transcedă într-un alt plan de conștiință,

atunci când universul își va deschide porțile și ne va permite aceasta. Este posibil ca acest lucru să se întâmple în timpul acelei pulsări 0, sau puțin înainte pentru a putea face față cu ușurință acestui **moment cosmic**, la care și pământenii cu planeta mamă sunt invitați.

Pentru planeta mamă și pentru omenire va fi cel mai mare eveniment cosmic, pentru că va redeveni ceea ce a fost la începutul vremurilor, o planetă în care oamenii vor experimenta iubirea și frumusețea vieții prin conectare conștientă și permanentă la divinitate, o planetă în care dualitatea nu se va mai cunoaște decât din istoria planetei.

Să sperăm că o mare parte din omenire va traversa toate aceste schimbări și transformări cu bine și că ne vom bucura împreună de ceea ce ne pregătește Universul, că pământul își va relua locul pe care-l merită în galaxie. Consider că suntem din cale afară de privilegiajii toții cei care trăim în aceste vremuri de mare cumpăna, atât pentru planetă și omenire cât și pentru sistemul nostru solar, pentru că vom participa la unul din cele mai grandioase spectacole macrogalactice care au fost vreodată, care va deschide noi oportunități de experimentare și exprimare a vieții.

Taina vieții

Misterul din Taina Tainelor
Ești tu, sau el, ori ea, ori eu
Ascuns în profundul
Dezvăluit al Creației.

E peste tot în jurul nostru,
În noi, în praf, sau în sori
În munți, în gâze sau flori
Și-n tot verdele din codru.

În ochii copiilor ce râd
Sau în ai celor care plâng,
În laptele dulce al mamei
Și în creativitatea tatei,

În soarele dimineții
Și în bucuria vieții
În nopțile cele-nstelate
Și-n iubirile parfumate.

Iubire eternă

Dacă de eoni te iubesc mereu
Vezi cât de mult îl iubesc pe Dumnezeu
Pe Tatăl-Mama Creator
Ce-n inimă mi-a pus izvor
De-a pururea curgător,
Un fluviu de iubire.
De vrei sau nu să-ți amintești

De toate acestea, căci și tu ești
Tot de acolo de unde vin eu
Din inima lui Dumnezeu
Deci, tu ești zeu.

Creație

Din haos, din nimic
Primul gând a transces
Devenind Cuvânt
Creație – Univers.

Poate că sunt din haos
Poate că din nimic,
Poate că toate sunt un gând
Exprimat ca Om prin Cuvânt.

Cuvintele ce se ordonează singure
Creează lumi și universuri noi
Într-o eternă și hipnotică poveste
De mângâiere și de dragoste.